

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Rzeczypospolitej Polskiej

**W I A D O M O Ś C I
U R Z Ę D U
P A T E N T O W E G O**

M I E S I Ę C Z N I K

Rok XXV — Zeszyt 6

Czerwiec

1 9 4 9

W A R S Z A W A

Nakładem Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej

TREŚĆ ZESZYTU:

Część I.

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty: 51. Komunikat w sprawie zbiorów bibliotecznych Urzędu Patentowego Rz. P.

Zagranica: 52. Belgia. Rozporządzenie z dn. 31 stycznia 1949 r. o utworzeniu Najwyższej Rady Własności Przemysłowej. 53. Czechosłowacja. Dekret z dn. 21 grudnia 1948 r. nr 299 w sprawie ponownego przedłużenia niektórych terminów, przewidzianych ustawą o nadzwyczajnych środkach w dziedzinie znaków fabrycznych lub handlowych. 54. Kanada. Przepisy z dn. 18 czerwca 1948 r. dotyczące patentów (część I). 55. Niemcy. Obwieszczenie z dn. 20 września 1948 r. nr 24 Joint Export Import Agency (JEIA) we Frankfurcie n. M. w sprawie sposobu zgłaszania wynalazków, znaków towarowych, wzorów i praw autorskich (wyciąg).

Część II.

56. **Patenty na wynalazki** — udzielenie (od nru 33 669 do nru 33 701); zmiany w rejestrze; odtwarzanie rejestru; wykreślenia z rejestru. 57. **Opisy patentowe**. 58. **Wzory** — rejestracja wzorów użytkowych (od nru 9 392 do nru 9 402). 59. **Znaki towarowe** — rejestracja (od nru 34 615 do nr 34 669); przedłużenie ochrony prawnej znaków; zmiany w rejestrze; odtwarzanie rejestru; unieważnienie rejestracji; wykreślenia z rejestru.

Część nieurzędowa.

60. Usprawnienia techniczne i wynalazki pracownicze (Dr M. Kijas i Dr St. Schaetzel).

SOMMAIRE

1-e Partie

Législation, informations: 51. Communiqué au sujet des collections de bibliothèque de l'Office des brevets de la République Polonaise.

Etranger: 52. Belgique. Arrêté du 31 janvier 1949 portant création d'un Conseil Supérieur de la Propriété Industrielle. 53. Tchécoslovaquie. Décret du 21 décembre 1948 No 299 portant une nouvelle prolongation de certains délais visés par la loi contenant des mesures extraordinaires dans le domaine des marques de fabrique ou de commerce. 54. Canada. Règles du 18 juin 1948 sur les brevets (1-e partie). 55. Allemagne. Avis du 20 septembre 1948 No 24 de Joint Export Import Agency (JEIA) à Francfort s. M. sur le procédé de déposer des inventions, marques de marchandises, modèles et droits d'auteur (extrait).

2me Partie.

56. **Brevets d'invention** — délivrance (du No 33 669 au No 33 701); changements dans le registre; reconstruction du registre; radiations dans le registre. 57. **Brevets imprimés**. 58. **Modèles** — enregistrement des modèles d'utilité (du No 9 392 au No 9 402). 59. **Marques de fabrique ou de commerce** — enregistrement (du No 34 615 au No 34 669); renouvellements des marques; changements dans le registre; nullité de l'enregistrement; radiations dans le registre.

Partie non officielle.

60. Perfectionnements techniques et inventions des travailleurs (Dr. M. Kijas et Dr. St. Schaetzel).

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

51

KOMUNIKAT

w sprawie zbiorów bibliotecznych
Urzędu Patentowego R. P.

Urząd Patentowy R.P. podaje do wiadomości, że w Bibliotece tegoż Urzędu w Warszawie, Al. Niepodległości 188/192, znajdują się m. inn. następujące publikacje:

1. zbiór drukowanych opisów patentowych polskich, ułożony według numerów kolejnych (od nru 1, z nielicznymi lukami);

2. zbiór drukowanych opisów patentowych polskich, ułożony według przyjętego w Urzędzie podziału wiedzy technicznej na klasy, podklasy, grupy i podgrupy (od nru 1, z nielicznymi lukami);

3. zbiór drukowanych opisów patentowych czechosłowackich za lata 1919 — 1948, ułożony według klas i podklas, począwszy od nru 1;

4. zbiór drukowanych opisów patentowych amerykańskich za lata 1939 — 1949, ułożony według numerów kolejnych, począwszy od nru 2.164.302;

5. zbiór drukowanych opisów patentowych niemieckich (ok. 10.000 tomów), ułożony według nu-

merów kolejnych, od nru 1 z r. 1877 do nru 730.950 z r. 1943, z małymi lukami;

6. zbiór drukowanych opisów patentowych niemieckich za lata 1900 — 1944, ułożony według klas, podklas, grup i podgrup;

7. zbiór drukowanych opisów patentowych angielskich za lata 1900 — 1939, ułożony według numerów kolejnych;

8. zbiór drukowanych opisów patentowych francuskich za lata 1938 — 1948, ułożony według numerów kolejnych, począwszy od nru 835.801;

9. zbiór drukowanych opisów patentowych szwajcarskich za lata 1938 — 1949, ułożony według klas i podklas, począwszy od nru 150.000;

10. zbiór drukowanych opisów patentowych włoskich za lata 1940 — 1946, ułożony według numerów kolejnych, począwszy od nru 380.626.

Powyższe zbiory opisów oraz księgozbiór, obejmujący dzieła techniczne, prawnicze i wydawnictwa podręczne, ponadto zaś czasopisma patentowe, techniczne i prawnicze, są dostępne dla wszystkich zainteresowanych w Bibliotece Urzędu Patentowego R. P. codziennie, z wyjątkiem świąt, w godzinach od 9 do 14 1/2; korzystanie ze zbiorów bezpłatne.

Z A G R A N I C A

52

BELGIA

ROZPORZĄDZENIE

z dnia 31 stycznia 1949 r.

o utworzeniu Najwyższej Rady Własności Przemysłowej

Art. 1. — Przy Ministerstwie Spraw Gospodarczych i Klas Średnich tworzy się Najwyższą Radę Własności Przemysłowej.

Art. 2. — Rada rozważa kwestie dotyczące własności przemysłowej i własności handlowej, jakie jej przedkłada Minister, któremu podlega.

Rada może używać swej opieki konferencjom lub kongresom, których prace wchodzą w zakres własności przemysłowej i handlowej.

Art. 3. — Rada składa się z piętnastu członków, z których jeden jest prezesem, mianowanych przez Króla na okres trzech lat, mogący być wznowiony,

wybranych spośród osób wyspecjalizowanych w zagadnieniach własności przemysłowej i handlowej.

Prezesa mianuje Król. Rada wyznacza ze swego grona dwóch wiceprezesów.

Administracja Specjalna Własności Przemysłowej obejmuje prowadzenie sekretariatu Rady.

Art. 4. — Rada może się dzielić na sekcje, przy czym każdej z nich powierza się przestudiowanie jednej lub kilku kwestyj specjalnych. Członkowie Rady mogą wchodzić w skład kilku sekcji.

Rada lub sekcje mogą powoływać na posiedzenie jako rzeczoznawców osoby specjalnie obeznane z przedmiotem poddanym dyskusji.

Sekcjom przewodniczy prezes, bądź jeden z wiceprezesów.

Art. 5. — Minister Spraw Gospodarczych i Klas Średnich jest uprawniony do uczestniczenia, jeśli uważa to za korzystne, w posiedzeniach Rady lub sekcji; w takim przypadku przewodniczy on obradom.

Art. 6. — Dyrektor Administracji Specjalnej Własności Przemysłowej albo jego zastępca są uprawnieni do uczestniczenia w posiedzeniach Rady i sekcji.

Art. 7. — Radę zwołuje jej prezes; wszelako Minister, któremu ona podlega, zwołuje ją gdy uważa to za konieczne. Sekcje zbierają się na zaproszenie prezesa lub właściwego wiceprezesa.

Rada i sekcje mogą obradować w obecności przynajmniej połowy członków. Członkowie nie głosują; wyrażają oni życzenia albo oznajmniają opinie, powzięte w wyniku swych obrad.

Art. 8. — Rada opracuje swój regulamin wewnętrzny, który wejdzie w życie po zatwierdzeniu go przez właściwego Ministra.

Art. 9. — Mandat członków Rady i mandat rzeczoznawcy, o którym mowa w art. 4, są mandatami honorowymi. Wszelako członkowie i rzeczoznawcy, nie będący funkcjonariuszami państwowymi i nie zamieszkali w miejscowości, w której zebranie się odbywa lub do której udają się służbowo, są uprawnieni do otrzymania zwrotu kosztów podróży z miejsca ich zamieszkania do miejsca zebrania lub do miejsca służbowego skierowania, według przepisów stosowanych w Ministerstwie Spraw Gospodarczych i Klas Średnich.

Ponadto przyznaje się im odszkodowanie za wydatki związane z podróżą i pobytem w wysokości, przewidzianej dla pracowników państwowych zaszerogowanych do pierwszej z klas wymienionych w rozporządzeniu Regenta z dnia 29 listopada 1945 r., ustalającym należności funkcjonariuszów i urzędników poszczególnych departamentów ministerialnych z tytułu kosztów pobytu w granicach Królestwa.

Art. 10. — W lutym Rada składa sprawozdanie z czynności za rok ubiegły; sprawozdanie to ogłasza się stanieniem sekretariatu.

Art. 11. — Kredyty, potrzebne do zapewnienia działalności Rady, zamieszcza się co rocznie w budżecie właściwego departamentu ministerialnego.

Art. 12. — Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Gospodarczych i Klas Średnich.

(„La Propriété Industrielle“ 1949 r. nr 5, str. 74)

CZECHOSŁOWACJA

D e k r e t

z dnia 21 grudnia 1948 r. nr 299

w sprawie ponownego przedłużenia niektórych terminów, przewidzianych ustawą o nadzwyczajnych środkach w dziedzinie znaków fabrycznych lub handlowych

Zgodnie z §§ 1, ust. (2), 2, 4, ust. (2), oraz 5, ust. (1) ustawy nr 125 z dnia 8 maja 1946 r. o nadzwyczajnych środkach w dziedzinie znaków fabrycznych lub handlowych¹⁾, zarządza się co następuje:

1. — Terminy, przewidziane w §§ 1, ust. (2), 2, 4, ust. (2), oraz 5, ust. (1) wyżej wymienionej ustawy, przedłużone ostatnio dekretem nr 164 z dnia 22 czerwca 1948 r., przedłuża się ponownie do dnia 30 czerwca 1949 r.

2. — Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.; wykonanie jego porucza się wszystkim członkom Rządu.

(„La Propriété Industrielle“ 1949 r. nr 4, str. 57)

KANADA

Przepisy z dnia 18 czerwca 1948 r. dotyczące patentów

(Część pierwsza)

Tytuł i definicje

1. — Niniejsze przepisy będą mogły być powoływane jako „Przepisy z roku 1948 dotyczące patentów“.

2. — Jeżeli z kontekstu nie wynika interpretacja odmienna, to w niniejszych przepisach określenie

- a) „zgłoszenie“ oznacza zgłoszenie wynalazku do opatentowania oraz podanie o ponowne udzielenie patentu;
- b) „oświadczenie złożone pod przysięgą“ oznacza oświadczenie zgodne z ustawą;
- c) „ustawa“ oznacza ustawę z roku 1935 o patentach;
- d) „zawiadomienie“ oznacza wiadomość;
- e) „opis“ oznacza część opisową wynalazku z wyłączeniem zastrzeżeń patentowych;
- f) „personel badający“ oznacza komisarza, podkomisarza, radców głównych, radców, współpracowników i radców pomocniczych;
- g) „opłata ostateczna“ oznacza opłatę, wymaganą w artykule 73 (1) ustawy przy udzieleniu patentu;
- h) „Urząd“ oznacza Urząd Patentowy;
- i) „rzecznik patentowy“ oznacza osobę lub firmę, której nazwisko lub nazwa jest wpisana do rejestru;
- j) „przepisy z roku 1935“ oznacza przepisy, regulaminy i formularze ustawą przewidziane, a ustalone rozporządzeniem Gubernatora z dnia 26 września 1935 r. wraz z późniejszymi zmianami;

¹⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego“ 1947 r., zeszyt 9, poz 65 — Red.

k) „rejestr“ oznacza rejestr, prowadzony według ustawy, a zawierający nazwiska osób bądź nazwy firm, upoważnionych do zastępowania zgłaszających w zakresie składania zgłoszeń wynalazków do opatentowania i dalszego prowadzenia tych zgłoszeń przed Urzędem.

Stawiennictwo, korespondencja
i przekazy pieniężne

3. — (1) Zgłaszający lub jego rzecznik nie są obowiązani do osobistego stawiennictwa w Urzędzie, chyba że Komisarz tego zażąda.

(2) Zgłoszenia winny być dokonywane listownie. Nie uwzględnia się żadnych zgłoszeń, dokonywanych ustnie, ani też żadnych oświadczeń listownie nie potwierdzonych.

4. — Osobiste rozmowy z członkami personelu badającego są dopuszczalne w godzinach urzędowania, wszelako każdy członek tegoż personelu może zażądać przedłożenia wydanego przez Komisarza pisemnego zlecenia przeprowadzenia rozmowy osobistej.

5. — Każde przeznaczone dla Urzędu zawiadomienie winno być zaadresowane jak następuje: „Le Commissaire des brevets, Ottawa, Canada“. Każda tak zaadresowana przesyłka pocztowa, nadana w kanadyjskim urzędzie pocztowym, jest wolna od opłaty pocztowej.

6. — (1) Z wyjątkiem odmiennego postanowienia wyraźnie oznaczonego w niniejszych przepisach, korespondencja w sprawie zgłoszenia winna być dokonywana z jedną tylko osobą, a mianowicie:

- a) z rzecznikiem patentowym ostatnio wyznaczonym, jeśli takie wyznaczenie nastąpiło, albo
- b) jeśli rzecznik patentowy nie został obrany,
  - i) ze zgłaszającym, jeśli jest tylko jeden, albo
  - ii) z jednym z dwóch lub więcej wspólnie zgłaszających, upoważnionym przez tych zgłaszających do występowania w ich wspólnej sprawie, albo
  - iii) jeśli żaden ze zgłaszających nie został tak upoważniony, z pierwszym zgłaszającym, wymienionym w podaniu.

(2) Z wyjątkiem odmiennego postanowienia, wyraźnie oznaczonego w niniejszych przepisach, każde zawiadomienie, adresowane przez Urząd do osoby, która przeprowadza korespondencję w sprawie zgłoszenia, albo zawiadomienie otrzymane przez Urząd od tej osoby, jest uważane jako adresowane do zgłaszającego albo jako od niego otrzymane.

(3) Z wyjątkiem odmiennego postanowienia, wyraźnie oznaczonego w niniejszych przepisach, nie podlega rozpatrzeniu żadne zawiadomienie w sprawie zgłoszenia będącego jeszcze w toku badania, otrzymane od innej osoby niż ta, z którą dokonywana jest korespondencja w sprawie danego zgłoszenia.

7. — Do dowodów w sprawie zgłoszenia, przeznaczonych dla Urzędu lub przezeń wysyłanych, dołączone być winno pismo, zawierające nazwisko zgłaszającego lub wynalazcy, seryjny numer zgłoszenia, jeśli sprawa numer otrzymała, jak również tytuł wynalazku.

Jeśli zgłoszenie doprowadziło do udzielenia ochrony, podana być winna data tego udzielenia.

8. — Żadne adresowane do Urzędu zawiadomienie nie może dotyczyć więcej niż jednego zgłoszenia. Artykuł niniejszy nie dotyczy cesyj ani dokumentów patentowych.

9. — Każdy zwracający się pisemnie winien podać Urzędowi dokładny swój adres pocztowy. Każde zawiadomienie, wysłane przez Urząd do petenta pod tym adresem, uważa się jako wysłane w dniu, podanym w zawiadomieniu.

10. — Kopertę lub paczkę, zaadresowaną do Urzędu, doręczoną służbowemu nadzorcy w gmachu Urzędu po jego zamknięciu, tenże nadzorca winien przyjąć i ostemplować datą i godziną jej przyjęcia, a dowody, jakie zawiera, Urząd winien zapisać jako otrzymane przezeń w dniu na stemplu wskazanym. Wszelako w celach przepisów niniejszego artykułu uważa się, że dzień kończy się o północy według czasu obowiązującego w Ottawie.

11. — Opłaty w Urzędzie należy uiszczać prawnym środkiem pieniężnym, czekami (poświadczonymi jeśli Urząd tego wymaga), tratami bankowymi, przekazami pocztowymi lub biletami pocztowymi płatnymi u głównego poborcy Kanady w Ottawie, we właściwej wysokości, bez potrącenia kosztów inkasa, wymiany lub podatku.

Podania o udzielenie informacji
i sprzeciwu

12. — Urząd potwierdza odbiór każdego podania o udzielenie informacji, lecz nie odpowiada na podanie, które wymaga dokonania poszukiwania aktów publicznych Urzędu, ani na podanie o interpretację ustawy lub niniejszych przepisów, albo też o udzielenie informacji czy nadaje się do opatentowania wynalazek nie będący przedmiotem zgłoszenia patentowego.

13. — Z wyjątkiem informacji, przewidzianej w artykule 11 ustawy lub z wyjątkiem odmiennych postanowień innych przepisów, Urząd nie udziela informacji o zgłoszeniu patentowym komukolwiek innemu niż adresatowi korespondencji dotyczącej danego zgłoszenia, albo jego prawowitemu następcy, bądź osobie, specjalnie upoważnionej przez zgłaszającego lub jego rzecznika patentowego do odbioru danych informacji.

14. — (1) Odpowiedź na podanie o udzielenie informacji według artykułu 11 ustawy winna stanowić krótkie tak albo nie, zależnie od przypadku. Przedłożenie egzemplarza patentu zagranicznego, jeśli jest on przedmiotem podania o udzielenie informacji, może być uprzednim warunkiem udzielenia odpowiedzi na wspomniane podanie o informacje.

(2) W celach postanowienia artykułu wyżej wymienionego i niniejszego przepisu, ponieczone zgłoszenie patentowe uważa się za będące w toku, jeśli nie minął termin przewidziany do jego przywrócenia.

15. — Urząd potwierdza odbiór sprzeciwu przeciwko udzieleniu uprawnienia patentowego, lecz nie udziela żadnej informacji co do powziętych w tej sprawie kroków.

Rzecznicy patentowi

16. — Zgłaszający wynalazki do opatentowania są we własnym ich interesie zawiadamiani, aby korzystali z usług rzecznika patentowego, Urząd nie poleca jednak poszczególnie żadnego z rzeczników patentowych.

17. — Tylko wynalazca lub rzecznik patentowy, wyznaczony jako rzecznik przez zgłaszającego, lub jako substytut przez rzecznika patentowego, wyznaczonego w tym charakterze, może prowadzić przed Urzędem sprawę zgłoszenia patentowego. Wyraźne ustanowienie rzecznika zastępcą należy złożyć dla każdego zgłoszenia, prowadzonego przez rzecznika lub działającego z nim wspólnie rzecznika.

18. — Rzecznik patentowy nie zamieszkały w Kanadzie, ustanowiony rzecznikiem zgłaszającego w sprawie zgłoszenia, winien co do każdego takiego zgłoszenia wyznaczyć rzecznika patentowego zamieszkałego w Kanadzie jako współdziałającego z nim rzecznika.

19. — (1) Żadna osoba której nazwisko figuruje w rejestrze dnia 1 czerwca 1948 z adnotacją, że jest ona osiedlona w Kanadzie, określając swe uprawnienia dotyczące wykonywanych czynności rzecznika patentowego, nie może po dniu 1 stycznia 1949 r. stosować wyrażenia zawierającego słowo „brevet“ lub „brevets“ inaczej jak tylko w wyrażeniu „procureur des brevets“ lub „agent des brevets“.

(2) Żadna osoba, której nazwisko zostało wpisane do rejestru, na mocy ustępu a) przepisu 4 przepisów z roku 1948 dotyczących rejestru rzeczników patentowych, określając swe uprawnienia dotyczące wykonywanych przez nią czynności rzecznika patentowego, nie może po dniu 1 stycznia 1949 r. stosować wyrażenia zawierającego słowo „brevet“ lub „brevets“ inaczej jak tylko w wyrażeniu „agent des brevets“.

(3) Postanowienia wyżej wymienionych paragrafów (1) lub (2) mają zastosowanie do firmy, której nazwa jest wpisana do rejestru, w zależności od tego, czy nazwiska większości członków tej firmy, których nazwiska figurują w rejestrze, były w nim zapisane dnia 1 czerwca 1948 r., czy też zostały do rejestru wpisane pod rządem przepisu 4 ust. a) przepisów z roku 1948 dotyczących rejestru rzeczników patentowych.

20. — Po dniu 1 stycznia 1949 r. żaden rzecznik patentowy nie może prowadzić biura lub podawać w jakikolwiek sposób, że prowadzi biuro w Kanadzie, jeśli nie zostało ustalone i uznane przez Komisarza, że dane biuro prowadzi osoba, której nazwisko figuruje w rejestrze, zamieszkała w Kanadzie i która cały swój czas poświęca sprawom tegoż biura.

21. — (1) Z wyjątkiem przypadku przewidzianego poniżej, wszelkie obwieszczenia, dokonywane przez rzecznika patentowego, zmierzające do ożywienia jego spraw, winny być przedkładane Komisarzowi i przezeń aprobowane przed ich ogłoszeniem, przy czym wszelki taki materiał reklamowy nie może zawierać nic, z czego można by wnioskować, że Komisarz aprobuje zawarte w tym materiale oświadczenia, albo że ręczy za przydatność lub uczciwość ogłaszającego się.

(2) Nie potrzeba przedkładać Komisarzowi do aprobaty ogłoszenia, zawierającego jedynie nazwisko i adres rzecznika patentowego oraz wzmiankę o jego kwalifikacjach zawodowych i technicznych oraz o ro-

dzaju przedsiębiorstwa, jakie prowadzi, jeśli jest to podane w formie takiej, że treść ogłoszenia wynika normalnie z zaświadczenia o wykonywaniu zawodu.

22. — Wszelkie zarządzenia Komisarza odmawiające uznania rzecznika patentowego na podstawie artykułu 16 ustawy, winno być niezwłocznie wpisane do rejestru i ogłoszone w czasopiśmie „Gazette du Bureau des brevets du Canada“, a kopię wspomnianego zarządzenia należy wysłać listem poleconym danemu rzecznikowi patentowemu.

23. — (1) Jeżeli Komisarz wydał zarządzenie odmawiające uznania rzecznika patentowego jako takiego, a na zawiadomienie dotyczące zgłoszenia, wysłane przez Urząd do tegoż rzecznika na sześć miesięcy przed datą wspomnianego zarządzenia, nie wpłynęła do tej daty żadna odpowiedź, nie jest ono uważane za wysłane do zgłaszającego.

(2) Każde zgłoszenie, złożone przez rzecznika patentowego nie uznanego jako takiego zarządzeniem Komisarza, albo zgłoszenie, w którym obrany jest taki rzecznik patentowy jako rzecznik zgłaszającego, albo jako rzecznik współdziałający rzecznika głównego, obranego przez zgłaszającego, Komisarz winien uważać jako zgłoszenie, złożone przez samego zgłaszającego, albo przez wspomnianego rzecznika głównego, zależnie od przypadku.

24. — W przypadku śmierci rzecznika patentowego, rzecznik patentowy, który udowodni wobec Komisarza, że jest następcą w sprawach zmarłego rzecznika patentowego, winien gdy chodzi o zgłoszenie dla którego zmarły rzecznik patentowy został ustanowiony rzecznikiem lub rzecznikiem współdziałającym, być uważany jako ustanowiony rzecznik lub współdziałający rzecznik, zależnie od przypadku, we wszystkich celach postanowień ustawy i niniejszych przepisów, dopóki inny rzecznik nie zostanie wyznaczony lub Komisarz nie zarządzi inaczej.

(dalszy ciąg nastąpi)

(„La Propriété Industrielle“ 1949 r. nr 5, str. 75—77)

55

NIEMCY

OBWIESZCZENIE

z dnia 20 września 1948 r. nr 24

Joint Export Import Agency (JEIA)
we Frankfurcie nad Menem

w sprawie sposobu zgłaszania wynalazków, znaków
towarowych, wzorów i praw autorskich

(Wyciąg)

Cel.

1. Ustalenie sposobu, według którego osoby, osiadłe na zjednoczonym terenie gospodarczym Niemiec, mogłyby wносить podania o rejestrację patentów, wzorów, praw autorskich i znaków towarowych za granicą, a cudzoziemcy odpowiednie podania o rejestrację na zjednoczonym terenie gospodarczym Niemiec.

Zasięg.

2. Podania o rejestrację patentów, wzorów, praw autorskich i znaków towarowych mogą być składane tylko w tych krajach, które zapewnią obywatelom nie-

mieckim całkowitą ochronę i możliwość użytkowania ich własności przemysłowej i literackiej. Wnioskodawca ponosi odpowiedzialność za zgodność podania z ustawami danego państwa obcego.

3. Następujące kraje zmieniły swe przepisy z okresu wojny tak, że umożliwiają zgłaszanie wynalazków, wzorów oraz znaków towarowych i zapewniają odpowiednią ochronę:

Australia
Austria
Belgia
Dania
Ekwador
Francja
Haiti
Honduras
Japonia
Kanada
Luksemburg
Norwegia

Nowa Zelandia
Panama
Peru
Portugalia
San Salvador
Stany Zjednoczone Ameryki
Syria
Szwajcaria
Szwecja
Turcja
Węgry
Wenezuela
Wielka Brytania

Gdy tylko nadejdą informacje o przepisach wydanych w innych krajach, nastąpi o tym zawiadomienie.

Poza tym obywatele niemieccy mogą składać podania o międzynarodową rejestrację wzorów użytkowych i zdobniczych w Międzynarodowym Biurze Własności Przemysłowej w Bernie.

(„Osterreichisches Patentblatt“ nr 5/1949 r., str. 35)

CZEŚĆ II.

56.

PATENTY NA WYNAŁAZKI

Udzienienie

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Liczby i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; datę zgłoszenia (jeżeli wpłynęło przed dniem 30 czerwca 1947 r.); po skrócie „Pierwsz.“, który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

12g, 4/01 **33673**. Hercules Powder Company (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone Ameryki) i Baker & Company Incorporated (Newark, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób odzyskiwania szlachetnych metali, zwłaszcza grupy platyny, porwanych z katalizatorów przez gazy podczas reakcji katalitycznych. 12. 9 1938. Pierwsz. 26. 8 1938 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 7. 5 1949.

12g, 4/01 **33674**. Hercules Powder Company (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone Ameryki) i Baker & Company Incorporated (Newark, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób odzyskiwania szlachetnych metali porwanych z katalizatorów przez gazy podczas reakcji katalitycznych. Dodatkowy do patentu nr 33673. 8. 7 1940. Pierwsz. 12. 8 1939 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 7. 5 1949.

12i, 31 **33701**. Vetrocoke S. A. (Turyn, Włochy). Sposób otrzymywania fosforanu amonowego. 7. 10 1946. Pierwsz. 26. 7 1942 (Włochy). Udzielono 20. 5 1949.

12o, 5/03 **33700**. Vetrocoke S. A. (Turyn, Włochy). Sposób wytwarzania dwuetylenoglikolu. 7. 10 1946. Pierwsz. 10. 7 1942 (Włochy). Udzielono 20. 5 1949.

12o, 25 **33696**. J. R. Geigy A. G. (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób wytwarzania zasadowych estrów i amidów kwasów 1-arylocykloalkylo-1-karbonowych. 24. 6 1946. Pierwsz. 20. 3 1944 (Szwajcaria). Udzielono 20. 5 1949.

12p, 1/10 **33697**. J. R. Geigy A. G. (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób wytwarzania chlorowco-8-oksychinaldyn. 24. 6 1946. Pierwsz. 4. 6 1942 (Szwajcaria). Udzielono 20. 5 1949.

12q, 6/03 **33695**. J. R. Geigy A. G. (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób wytwarzania *p*-aminobenzenosulfonocyloamidów i ich soli. 24. 6 1946. Pierwsz. 24. 4 1941 dla zastrz. 1; 16. 4 1942 dla zastrz. 2 (Szwajcaria). Udzielono 20. 5 1949.

20c, 15 **33688**. Mieczysław Radwan (Katowice, Polska). Sposób przechylania na boki pudła wagonu w celu opróżnienia jego ładunku oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Zależny od patentu Nr 20 622. Udzielono z mocą od dnia 5. 2 1948.

20c, 15 **33689**. Mieczysław Radwan (Katowice, Polska). Sposób przechylania na boki pudła wagonu w celu opróżniania jego ładunku oraz urządzenie rozrządzące do wykonywania tego sposobu. Zależny od patentu nr 20 622. Udzielono z mocą od dnia 4. 5 1949.

21a 2, 18/01 **33671**. Tesla slaboproudé a radiotech-

nické závody, národní podnik (Praga, Czechosłowacja) i Josef Merhaut (Praga, Czechosłowacja). Zespół wzmacniaczy połączonych równolegle. Pierwsz. 15. 8 1946 (Czechosłowacja). Udzielono z mocą od dnia 19. 7 1947.

21a³ 32/10 **33 681**. International Standard Electric Corporation (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Urządzenie w obwodach do kontrolowania wybierania. 22. 4 1947. Pierwsz. 6. 5 1943 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 9. 5 1949.

21b, 25/03 **33670**. Société d'Accumulateurs Fixes et de Traction (Romainville, Seine, Francja). Sposób wyrobu elektrod ujemnych akumulatorów elektrycznych z elektrolitem alkalicznym. Pierwsz. 19. 1 1946 (Francja). Udzielono z mocą od dnia 18. 12 1947.

21c, 35/02 **33677**. Aktiengesellschaft Brown, Boveri & Cie (Baden, Szwajcaria). Wyłącznik rozkwy z komorą gasikową. Pierwsz. 29. 7 1946 (Szwajcaria). Udzielono z mocą od dnia 21. 7 1947.

21c, 47/01 **33680**. Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolaget (Västeras, Szwecja). Urządzenie do kontrolowania na odległość przyrządów w pewnej liczbie podstacji. 23. 9 1946. Pierwsz. 24. 9 1945 (Szwecja). Udzielono 9. 5 1949.

21d², 12/03 **33676**. Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolaget (Västeras, Szwecja). Urządzenie do podbudzenia drgań w obwodzie drgającym, zasilanym przez przetwornicę z lampą jonową. 15. 6 1939. Pierwsz. 16. 6 1938 (Wielka Brytania). Udzielono 9. 5 1949.

21d², 49 **33682**. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Elektryczny aparat z zamkniętym rdzeniem żelaznym, zaopatrzonym w uzwojenie, np. transformator. Pierwsz. 15. 12 1944 (Belgia). Udzielono z mocą od dnia 30. 12 1947.

21f, 40 **33679**. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Sposób wytwarzania elektrycznych żarówek, wypełnionych jednym lub kilkoma gazami szlachetnymi z dodatkiem azotu. Pierwsz. 3. 2 1942 (Niderlandy). Udzielono z mocą od dnia 30. 12 1947.

21g, 13/31 **33683**. N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Lampa elektronowa z siatką częściowo pokrytą cyrkonem. Pierwsz. 11. 4 1942 (Niderlandy). Udzielono z mocą od dnia 30. 12 1947.

22a, 1 **33698**. J. R. Geigy A. G. (Bazyleja, Szwaj-

caria). Sposób wytwarzania barwników jednoazowych. 24. 6 1946. Pierwsz. 5. 5 1942 (Szwajcaria). Udzielono 20. 5 1949.

22i, 2 **33685**. Ciba Société Anonyme (Bazyleja, Szwajcaria). Kleiwo do sklejanania tworzyw zwłaszcza metali oraz sposób sklejanania przy pomocy tego kleiwa. Dodatkowy do patentu nr 33466. Pierwsz. 19. 7 1946 (Szwajcaria). Udzielono z mocą od dnia 14. 7 1947.

28a, 3 **33690**. Inż. Antoni Sentek (Kraków, Polska). Sposób otrzymywania brzeckki chromowej do garbowania skór. Udzielono z mocą od dnia 15. 1 1949.

29b, 3/50 **33672**. N. V. Onderzoekingsinstituut „Research“ (Arnhem, Niderlandy). Sposób zabezpieczania zasadowych roztworów kazeiny przed rozkładem bakteriologicznym. 21. 6 1946. Pierwsz. 8. 1 1943 (Niemcy). Udzielono 7. 5 1949.

35a, 4 **33691**. Ryszard Wolman (Warszawa, Polska). Winda, zwłaszcza do celów budowlanych. Udzielono z mocą od dnia 12. 3 1948.

35a, 4 **33692**. Ryszard Wolman (Warszawa, Polska). Budowlana winda obrotowa. Udzielono z mocą od dnia 11. 5 1948.

36c, 6/01 **33693**. Zbigniew Knisz (Gliwice, Polska). Urządzenie do higienicznego ogrzewania mieszkań. Dodatkowy do patentu nr 33499. Udzielono z mocą od dnia 18. 5 1948.

37e, 9/04 **33694**. Józef Kotliński (Lublin, Polska). Składane szalowanie wymienne. 12. 4 1946. Udzielono 20. 5 1949.

40b, 19 **33675**. Spolek pro chemickou a hutni vyrobu, národní podnik (Praga, Czechosłowacja). Sposób wytwarzania stopów aluminium-krzemowych. 5. 7 1946. Pierwsz. 8. 7 1940 (Czechosłowacja). Udzielono 7. 5 1949.

42m, 11 **33669**. Precisa A.-G. Rechenmaschinenfabrik (Zurych, Szwajcaria). Dziesięcioklawiszowa maszyna do rachowania. 25. 5 1946. Pierwsz. 4. 11 1942 (Szwajcaria). Udzielono 7. 5 1949.

45i, 3/01 **33699**. J. R. Geigy A. G. (Bazyleja, Szwajcaria). Środek do zwalczania wszelkiego rodzaju szkodników i ich form rozwojowych. 12. 7 1946. Pierwsz. 7. 3 1940 (Szwajcaria). Udzielono 20. 5 1949.

47b, 12 **33687**. Aktiebolaget Svenska Kullagerfabriken (Göteborg, Szwecja). Łożysko poosiowe rolkowe. 21. 2 1947. Pierwsz. 15. 12 1939 (Szwecja). Udzielono 9. 5 1949.

59a, 1 **33686**. Maurycy Ringler (Wałbrzych, Polska). Tłokowa pompa głębinowa, zwłaszcza do pompowania ropy naftowej. Udzielono z mocą od dnia 6. 9 1947.

80d, 14 **33678**. Jan Příbyl (Brno, Czechosłowacja). Urządzenie do czyszczenia starych cegieł. 3. 6 1947. Pierwsz. 6. 5 1946 (Czechosłowacja). Udzielono 9. 5 1949.

86c, 23/01 **33684**. Jaroslav Dvorák (Červený Kostelec, Czechosłowacja). Urządzenie do samoczynnej zmiany członów w mechanicznych krosnach tkackich. 27. 3 1947. Pierwsz. 2. 4 1946 dla zastrz. 1, 2, 8; 16. 12 1946 dla zastrz. 3-7 (Czechosłowacja). Udzielono 9. 5 1949.

Zmiany w rejestrze

a) Nr Nr Pat. 22789, 23230, 23458, 24768, 24936, 25051, 27525, 29195, 29796, 30182, 30183, 30186, 30668, 31422, 31597, 31655, 31749, 31805, 31998, 32195, 32507, 32619. — prawo własności patentów udzielonych firmie „Tatra - Werke Automobil — und Waggonbau A. G.“ (Praga, Czechosłowacja) przeniesiono dnia 19 maja 1949 r. na firmę „Tatra, národní podnik“ (Praga, Czechosłowacja).

Nr Pat. 33667 — prawo własności patentu, udzielonego Witoldowi Sokołowskiemu (Sosnowiec, Polska), przeniesiono dnia 16 maja 1949 r. na Dionizego Kozłńskiego (Katowice, Polska).

b) Nr Nr Pat. 25545, 27170 — firmę „Società Anonima Officine di Villar Perosa“ (Turyn Włochy) zmieniono na firmę „Società per Azioni „RIV“ Officine di Villar Perosa“ (Turyn, Włochy).

Nr Pat. 32997 — firmę „Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel“ (Bazyleja, Szwajcaria) zmieniono na firmę „Ciba Société Anonyme“ (Bazyleja, Szwajcaria).

Odtwarzanie rejestru

Na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego zgodnie z artykułami 44 — 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 341) oraz na podstawie odtworzonych akt spraw Urząd Patentowy Rz. P. wpisał do odtwarzanego rejestru patentów następujący patent:

12p, 10 **32997**. Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób wytwarzania produktów kondensacji z aminotrójazyn, alkoholi i aldehydów. Zależny od patentu nr 25870. 14. 10 1937. Pierwsz. 19. 10 1936 (Szwajcaria). Udzielono 17. 5 1944.

Wykreślenia z rejestru

Na podstawie art. 12 lit. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3 1928 o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384) wygasły i zostały wykreślone z rejestru następujące patenty:

lit. a)	23642	lit. b)	33434
	27033		
	29237		
	30039		
	30836		
	30877		
	32129		
	32150		

Opisy patentowe

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P.

nr 39, poz 384) Urząd Patentowy Rz. P. opublikował następujące opisy patentowe:

dn. 23 kwietnia 1949 r. — nry: 33537; 33539; 33540; 33543; 33546; 33548-33551; 33553, 33554, 33556, 33557; 33559-33561; 33564-33566;

dn. 4 maja 1949 r. — nr 33400;

dn. 30 maja 1949 r. — nr 33406.

Wszystkie polskie opisy patentowe, wydrukowane od r. 1945, są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego Rz. P. (Warszawa, Al. Niepodległości 188, I. p.) po zł 20. — za egzemplarz. Opisy z lat poprzednich mogą być przeglądane w Bibliotece tegoż Urzędu.

58

W Z O R Y

Rejestracja wzorów użytkowych

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Liczby i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

9b **9395** (17. 5 1949). Jan Zasepa, Radomsko. Szczotką metalowa. 2. 10 1948.

21a⁴ **9401** (31. 5 1949). Tadeusz Orzechowski, Bytom. Linka antenowa. 11. 9 1948.

21c **9400** (27. 5 1949). Jan Krawczyk, Warszawa i Stefan Krawczyk, Warszawa. Przełącznik albo wyłącznik hebelkowy. 22. 10 1948.

21e **9399** (23. 5 1949). Inż. Czesław Sadowski, Warszawa. Próbnik do badania akumulatorów. 19. 3 1948.

33c **9397** (21. 5 1949). Władysław Wiński, Warszawa i Stanisław Antoniak, Warszawa. Lokówka elastyczna. 23. 10 1948.

34f **9392** (3. 5 1949). Michał Harasimowicz, Wołomin i Faustyn Karpiński, Warszawa. Podstawka do lusterek lub fotografii. 9. 10 1948.

34h **9396** (21. 5 1949) Henryk Studziński, Wrocław. Dziecięcy kojec do nauki chodzenia. 4. 10 1948.

66a **9393** (16. 5 1949). Teodor Wachowiak, Gniezno. Kleszcze ubojowe zwłaszcza do ogłuszania zwierząt przy uboju. 15. 10 1948.

66a **9394** (16. 5 1949). Teodor Wachowiak, Gniezno. Kleszcze zwłaszcza do ogłuszania i uboju zwierząt. 18. 10 1948.

68b **9398** (21. 5 1949). Stanisław Słomka, Józefów i Stefan Perzyński, Warszawa. Zasuwa krawędziowa do drzewi. 1. 3 1948.

77a **9402** (31. 5 1949). Mieczysław Flakiewicz, Żyrardów. Zabawka w postaci piłki gumowej. 25. 11 1948.

59

ZNAKI TOWAROWE

Rejestracja

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw“ umieszczona jest data od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw“ wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju należącym do Związku).

Nr Rej. **34615**. 16. 5. 1949. Pierw. 19. 1. 1949, Fa Det Danske Medicinal & Kemikalie Kompagni, Aktieselskab. Kopenhaga (Dania). Wytwórnia artykułów farmaceutycznych i chemicznych. Towary: preparaty lekarskie i farmaceutyczne.

Antabus V

Nr Rej. **34616**. 16. 5. 1949. Pierw. 5. 2. 1949. Fa Wytwórnia Chemiczna Środków Dezynfekcyjnych W. Karwański. Warszawa. Wytwórnia chemiczna środków de-

zynfekcyjnych. Towary: krem depilacyjny oraz przeciwopotne środki suche, półsuche i płynne.

**Krem depilacyjny—Taky—
W. Karwański, Warszawa**

Nr Rej. **34617 — 34621**. 16. 5. 1949. Pierw. 14. 7. 1948. Fa Wytwórnia Chemiczna „Higiena“ Rudolf Matusik i Ska. Warszawa. Wytwórnia produktów chemicznych. Towary: mydło toaletowe.

nr 34617

Złota Róża

nr 34618

Majowe Kwiaty

nr 34619

Sto — Kwiatów

Towary: mydło do prania.

nr 34620

Znicz

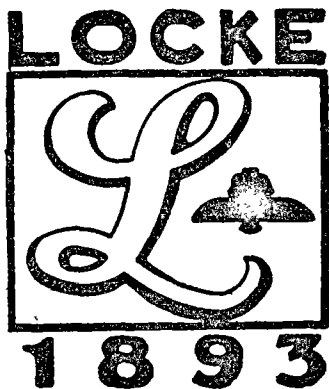
nr 34621

Rogacz

Nr Rej. 34622. 16. 5. 1949. Pierw. 20. 3. 1948. Fa Paillard S. A. Sainte - Croix (Szwajcaria). Wytwórnia i sprzedaż aparatów fotograficznych, kinematograficznych, radiowych, muzycznych i maszyn biurowych. Towary: wszelkie aparaty do dokonywania zdjęć i do projekcji, fotograficzne, kinematograficzne nieme i dźwiękowe, części oddzielne, wyposażenie i akcesoria do nich, aparaty do rejestracji i do odtwarzania dźwięku, instrumenty muzyczne, pudełka muzyczne, takto-mierze, maszyny mówiące, części oddzielne i akcesoria do nich, płyty do maszyn mówiących, aparaty odbiorcze i nadawcze, radiowe, teledyfuzyjne, telewizyjne, teleskrypcyjne, części oddzielne i akcesoria do nich, maszyny do pisania, do rachowania, maszyny biurowe, części oddzielne, wyposażenie i akcesoria do nich, artykuły mechaniki precyzyjnej.

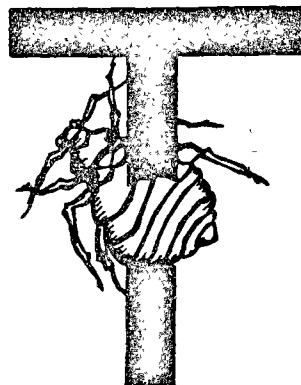
Ambassador

Nr Rej. 34623. 17. 5. 1949. Pierw. 1. 2. 1949. Fa Locke Incorporated Baltimore, stan Maryland (Stany Zjednoczone Ameryki). Wytwórnia artykułów elektrotechnicznych. Towary: izolatory na wysokie napięcie.

Nr Rej. 34624. 17. 5. 1949. Pierw. 24. 9. 1945; Fa Laboratorium Chemiczno - Kosmetyczne J. Sroczyński i

S-ka. Łódź. Laboratorium Chemiczno-Kosmetyczne. Towary: środki owadobójcze.

Nr Rej. 34625. 17. 5. 1949. Pierw. 3. 12. 1947. Fa Zakłady Przemysłu Chemiczno - Farmaceutycznego „Ruta” sp. z o. o. Warszawa. Wytwórnia chemiczno - farmaceutyczna. Towary: papierosy od astmy, tytoń od astmy w pudełkach i w paczkach, proszek od astmy, ziola od astmy i krople od astmy, odżywka dla dzieci, czekoladki przeczyszczające, balsam znieczulający, balsam metylowo - salicylowy, maść do nosa przeciw katarowi, ołówki mentolowe od bólu głowy, czopki hemoroidalne i maść przeciw hemoroidom, płyn na odciski, maść od świerzb, puder dla dzieci, proszek do zębów, chusteczki przeciw katarowi, krem do białego obuwia, tabletki przeciw astmie, węgiel drzewny, pomarańczowa pasta do zębów dla dzieci, pasta do zębów dla dorosłych, cukierki wyksztusne.

Nr Rej. 34626. 17. 5. 1949. Pierw. 18. 3. 1948. Fa Fabryka Chemiczna, Józef Karczewski. Warszawa. Fabryka artykułów chemicznych. Towary: proszki do prania.

Perlin

Nr Rej. 34627. 17. 5. 1949. Pierw. 3. 8. 1948. Fa Wytwórnia Organków „Wirtuoz” M. S. Musiałkowski i Fr. Polis. Częstochowa. Wytwórnia organków. Towary: harmonijki ustne (organki).

Moja Ojczyzna

Nr Rej. 34628. 18. 5. 1949. Pierw. 26. 6. 1948. Fa Fabryka Gilz i Bibulek „Ikar” Sp. z o. o. Piotrków-Tryb. Fabryka gilz i bibulek do papierosów. Towary: gilzy i bibułki do papierosów.

Wawel

Nr Rej. 34629 — 34630. 18. 5. 1949. Pierw. 2. 9. 1948. Fa Fabryka Mydła i Świec — Następcy Wacława Ku-

charskiego — Adolf Kucharski i S-ka. Lublin. Fabryka mydła i świec. Towary: mydło toaletowe.

nr 34629

nr 34630

Nr Rej. 34631. 18. 5. 1949. Pierw. 2. 11. 1948. Fa Wytwórnia Chemiczno - Techniczna Z. Golimowski i J. Sikorski. Poznań. Wytwórnia chemiczno - techniczna. Towary: środki chemiczne do celów technicznych wszelkiego rodzaju, zwłaszcza pasty, proszki i płyny do polerowania metali, pasty, proszki i płyny do lutowania, pasty, proszki i płyny do szlifowania, proszki do spawania zwłaszcza metali kolorowych, pasty

adhezyjne, środki do czyszczenia wszelkiego rodzaju zwłaszcza skór, gumy i powierzchni mas sztucznych, lakiery i żywice izolacyjne, sztuczne masy do prasowania, natryskiwanie, odlewania, artykuły techniczno-chemiczne wszelkiego rodzaju, chemikalia do celów technicznych, naukowych i rolniczych, odczynniki, rozpuszczalniki, środki do zmywania, środki przeciw rdzy.

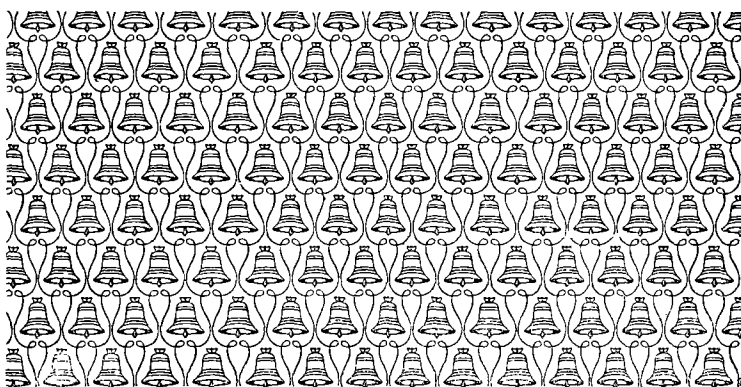
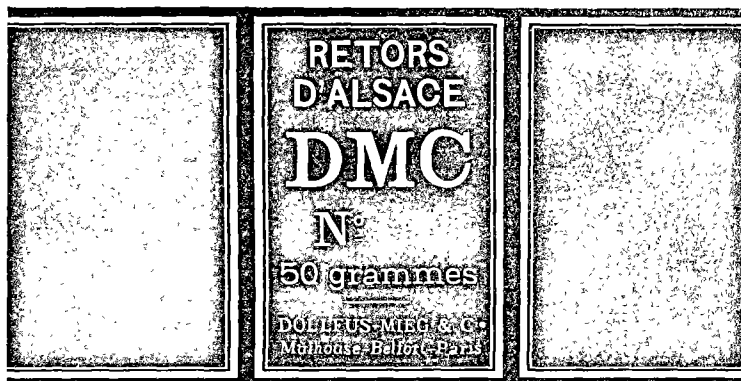

Ochrona znaku zastrzeżona we wszelkich kolorach i ich zestawieniach.

Nr Rej. 34632 — 34638. 19. 5. 1949. Pierw. 13. 10. 1948.
Fa Dollfus - Mieg & Cie Société Anonyme. Mulhouse
(Francja). Fabryka przędzy, nici, splotów, sznurów z ba-

wełny, wełny, jedwabiu, lnu, juty, ramicy. Towary:
przędza, nici, pasmanterie, sznury z wełny, bawełny,
lnu, jedwabiu, juty i ramicy.

nr 34632

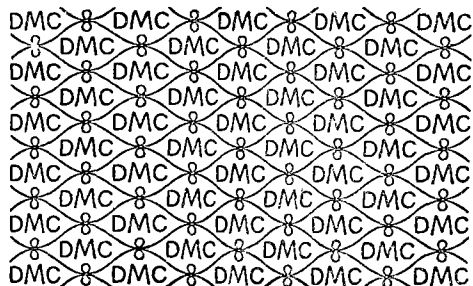
Towary: przędza, nici, sploty, sznury ozdobne.

nr 34633

ALSA

Towary: przędza, nici, sploty, pasmanterie, wyroby
tkackie, wszystkie z bawełny, wełny, jedwabiu, lnu,
juty i ramicy.

nr 34634

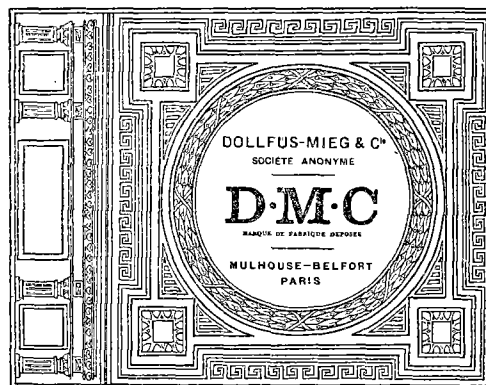
Towary: bawełniane nici do wyszywania.

nr 34635

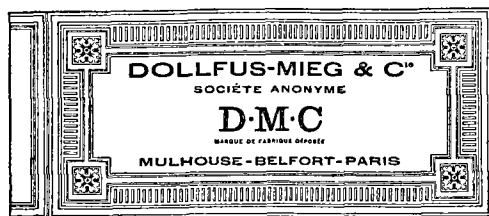
Towary: przędza, nici, sploty i wyroby pasmanteryjne
z przędzy wszelkiego rodzaju.

nr 34636

Towary: przędza, nici, sploty, pasmanteria z przędzy wszelkiego rodzaju.

nr 34637

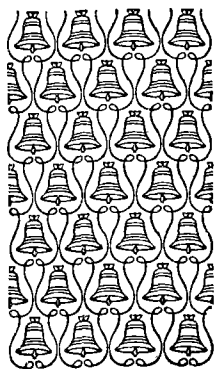
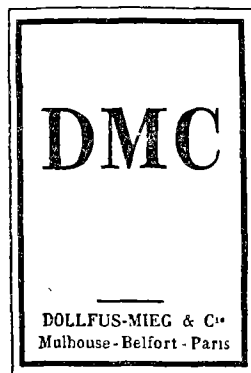
Towary: przędza, nici, pasmanteria, sznury z bawełny, wełny, jedwabiu, lnu, juty i ramicy.

nr 34638

Nr Rej. 34639 — 34645. 20. 5. 1949. Pierw. 13. 10. 1948. Fa Dollfus - Mieg & Cie Société Anonyme. Mulhouse (Francja). Fabryka przędzy, nici, splotów, sznurów z bawełny, wełny, jedwabiu, lnu, juty, ramicy. Towary: przędza, nici, sploty, sznury ozdobne.

nr 34639

Towary: przędza i nici z przędzy wszelkiego rodzaju.

nr 34640

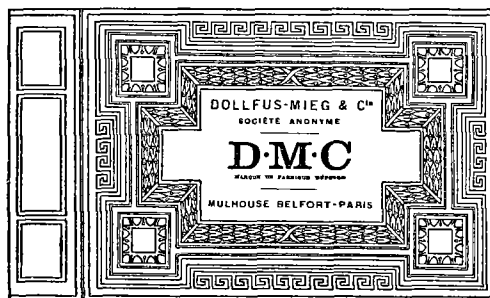
Towary: przędza, nici, pasmanteria, sznury z bawełny, wełny, jedwabiu, lnu, juty, ramicy.

nr 34641

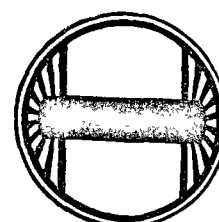
Towary: sznury z bawełny, wełny, jedwabiu, lnu, juty, ramicy.

nr 34642

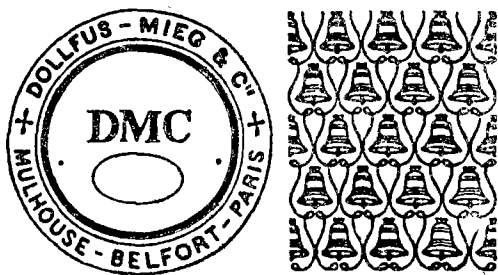
Towary: przędza, nici, sploty, pasmanteria, sznury z wełny, bawełny, jedwabiu, lnu i ramicy.

nr 34643

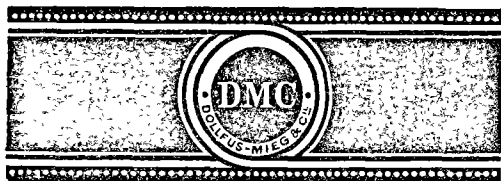

Towary: przędza, nici, sploty, sznury ozdobne.

nr 34644

nr 34645

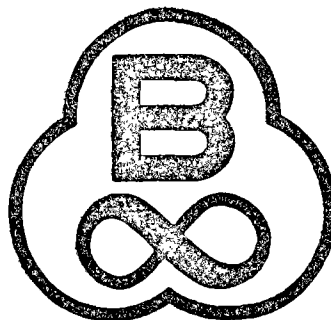

Nr Rej. 34646. 21. 5. 1949. Pierw. 27. 7. 1948. Fa Mr. Jacques, Jean Lambert. Violet, Mme Simone, Marie Germaine Violet épouse de Mr. Louis Xavier Marie Henri Dominique Jeantet, Thuir (Francja). Fabryka wódek. **Towary:** wina, wina pobudzające apetyt, likiery, alkohol i wszelkiego rodzaju wyroby spirytusowe.

Oleya

Nr Rej. 34647. 21. 5. 1949. Pierw. 14. 1. 1949. Fa Bakelite Corporation. New-York (St. Zjedn. Ameryki). Fabryka produktów chemicznych, artykułów izolacyjnych oraz maszyn i urządzeń elektrotechnicznych, telegraficznych, telefonicznych i radiowych. **Towary:** produkty kondensacji fenolu i aldehydu mrówkowego, emalie farbowe, lakiery i pokosty, cement przywierający, niektóre aparaty elektryczne i ich części, a mianowicie: wtyczki zaciskowe, izolacje do wsporników szczotek, zaciski do kabli, osłony do kondensatorów, komutatory, szczotki węglowe, bloki połączeniowe, formy uzwojenia, wsporniki do szyn zbiorczych, izolacje do przyrządów sygnałowych, gniazdka do lamp próżniowych, podstawy do wentylatorów, bloki bezpiecznikowe, głowice rozdzielcze, izolacje do wiertel elektrycznych, prądnice, kontakty do przerywaczy, armatury, izolacje zapłonowe, płyty izolacyjne, izolacyjne podkładki i panewki, zegary zapłonowe, oprawki do lamp, szpule magnesowe, przekładnie magnesowe, skrzydła do elektrycznych wentylatorów, potencjometry, izolacje do silników do fonografów, radiowe

telefony uchwytowe, płyty, tarcze, końcówki kondensatorowe, gałki, oprawki do lamp, wariometry, podstawy do oporników, głośniki, wzmacniacze iskier, pokrywy do świec, szpule, elektryczne izolatory odciągowe, gniazdka przełącznikowe i płytki wyjściowe, tablice rozdzielcze, telefoniczne części przełącznikowe, tubki i słuchawki, izolacje trzeciej szyny zbiorczej, motylkowe naśrubki i gałki, izolacje do elektrycznych odkurzaczy, kanały do układania przewodów, bezdrutowe adaptory oprawkowe, lampy wzmacniające, odgałęzienia siatkowe, skrzynki wtyczkowe i wtyczki, ucha, przełączniki tablicowe, świece, kompas radiowe, cewki do odbiorników, oporniki, transformatory, gniazdka do lamp, rurki do uzwojeń cewkowych, transformatory wielkiej częstotliwości o sprzężeniu zmiennym, drobnowskazy, osłony do odtwarzaczy, membrany i odgromniki, izolacje do sygnałów elektrycznych, izolacje do regulatorów ciepła, izolacyjne osłony i bloki do sygnałów ruchu, urządzenia rozrządowe do elektrycznych pianin, podgrzewacze wody, zapalniczki do cygar, cement izolacyjny i płyty czołowe, bloki płytowe, wtyczki i gniazdka do wielokierunkowych - drukujących aparatów telegraficznych, obłogi sprzęgła, okładziny hamulcowe, panewki i podkładki do wodoszczelnych i gazoszczelnych połączeń, koła szlifierskie, koła tnące.

Nr Rej. 34648. 21. 5. 1949. Pierwsz. 14. 1. 1949. Fa Bakelite Corporation. New York (St. Zjedn. Ameryki) Fabryka produktów chemicznych, artykułów izolacyjnych oraz maszyn i urządzeń elektrotechnicznych, telegraficznych, telefonicznych i radiowych. **Towary:** produkty kondensacji fenolu i aldehydu mrówkowego, cement przywierający, emalie malarskie, lakiery i pokosty, kompozycje dające się kształtować, obłogi sprzęgła, okładziny hamulcowe, panewki i podkładki, koła szlifierskie i koła tnące, związki i mieszaniny dające się kształtować, nadające się do wyrobu następujących elektrycznych artykułów lub ich części oraz dla takich artykułów lub ich części wykonanych z wymienionych związków i mieszanin: elektrycznie

izolujące płyty, elektrycznie izolujące podkładki i panele, elektrycznie izolujące drążki i arkusze, wsporniki do szyn zbiorczych, izolacje do przyrządów sygnałowych, elektryczne głowice rozdzielcze, izolacje zapłonowe, zegary zapłonowe, tarcze podziałowe radiowe i tym podobne, gałki do oporników, kondensatorów, gniazdka przełącznikowe, uchwyty z elektrycznie izolujących kompozycji, uchwyty przełącznikowe, kondensatorowe płytki końcowe, bloki połączeniowe, prądnice (części izolowane), elektrycznie izolujący materiał do części potencjometrów, płyty do aparatów radiowych, elektrycznie izolowane motylkowe naśrubki i gałki, elektrycznie izolujące płyty czołowe, elektrycznie izolujące oprawy, izolatory nasuwki złączonej, wirniki, części sprzęgające gniazdka telefoniczne i radiowe, komutatory, przekładnie magnesowe, rurki do uzwojeń cewkowych, części magnesowe, a mianowicie bezszmerowe giętkie przekładnie i łączniki do wałów zestawianych oraz izolatory i kompozycje izolacyjne dla takich części, osłony do słuchawek telefonicznych, rurki ochronne do uchwytów telefonicznych, bezdrutowe puszkki z materiału izolacyjnego, izolatory do elektromagnesów urządzeń alarmujących, izolatory do urządzeń sygnałowych, elektrycznie izolujący materiał do pokrywek i gniazd liczników elektrycznych, oprawki do lamp, wariometry, szpulki do zwojów elektrycznych, łącznice, izolacje do sygnałów elektrycznych, głowice zwojnicowe do cewek elektromagnetycznych, wsporniki szczotek do silników do prądnic, części do przełączników telefonicznych, tubki telefoniczne, elektrycznie izolujące części grzejników do wody, elektryczne guziki kontaktowe, zbiorniczki rtęci, bezpieczniki topikowe, gniazdka opornikowe, izolacja trzeciej szyny zbiorczej, części elektrycznych żelazek do karbowania, żelazek do lutowania i do dłuć płaskich, a mianowicie uchwyty, wtyczki uchwytowe i elektryczne części izolacyjne, gniazdka do lamp próżniowych, oprawki lampowe, wzmacniacze iskrowe, części zębate, a mianowicie izolatory do wiertła silnikowych i wiertła o giętkim wale, słupki końcowe wysokiego napięcia do lamp rentgenowskich oraz uchwyty i przewlecзки do elektrycznych świateł probierczych, prądnice promieni fioletowych (części izolowane), elektryczne gniazdka kondensatorowe, pokrywki do świec zapłonowych, żłobki przewodowe, radiowe telefony uchwytowe, części i gniazdka transformatorowe, regulatory do pianin elektrycznych, gniazdka do dających się dopełniać bezpieczników, części do podnośni-

ków elektrycznych, a mianowicie tłumiki stanowiące część elektrycznego rozrządu podnośnika, elektryczne izolatory do rozrządu i do przełącznic, izolacje do silników do fonografów, transformatory wielkiej częstotliwości o sprzężeniu zmiennym, izolacje do regulatorów ciepła, wtyczki i gniazdka wtyczkowe do wielokierunkowych aparatów telegraficznych, membrany do przyrządów odtwarzających dźwięki jak naprzykład mikrofony, telefony i głośniki, zaciski do kabli elektrycznych, izolacje do odkurzaczy elektrycznych, przełączniki tablicowe, wtyczki zaciskowe, odgałęzienia sieciowe, wtyczki (do telefonów), skrzynki wtyczkowe, wiertła elektryczne, piorunochrony, głośniki, tarcze do drobnoskazyków i elektryczny materiał izolacyjny do drobnoskazyków, gniazdka z elektrycznego materiału izolacyjnego do wzmacniaczy radiowych, ucha do anten radiowych, płytki przykrywające do łączników i płytki wyjściowe, szczotki elektryczne, elektryczne zapalniczki do cygar, adaptery z elektrycznie izolującego materiału do obsadek lamp radiowych, izolatory domowe do przewodów i do przewodów na siłę, śmigła do wentylatorów elektrycznych, izolacyjne osłony i bloki do sygnałów ruchu, stożki obsadowe do lamp rentgenowskich i do elektrycznych przyrządów do ondulacji włosów i do spoiwa izolacyjnego oraz impregnacyjne kompozycje do skrzynek na cewki.

BAKELITE

Nr Rej. 34649. 23. 5. 1949. Pierwsz. 8. 11. 1948. **Imperial Chemical (Pharmaceuticals) Limited.** Slough, Buckinghamshire (Wielka Brytania). Wytwórnia artykułów chemicznych, aparatów i przyrządów lekarskich i higienicznych. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych oraz do konserwowania żywności (nie zawierające gumy lub pochodnych gumy), gablotki i szafki do lekarstw, środki farmaceutyczne, weterynaryjne i dezynfekcyjne, mydła, perfumerie, olejki eteryczne, preparaty toaletowe, preparaty kosmetyczne, środki do pielęgnowania zębów, materiały do czyszczenia i polerowania, instrumenty i aparaty chirurgiczne, lekarskie, dentystyczne i weterynaryjne, sztuczne członki, oczy i zęby.

Avlon

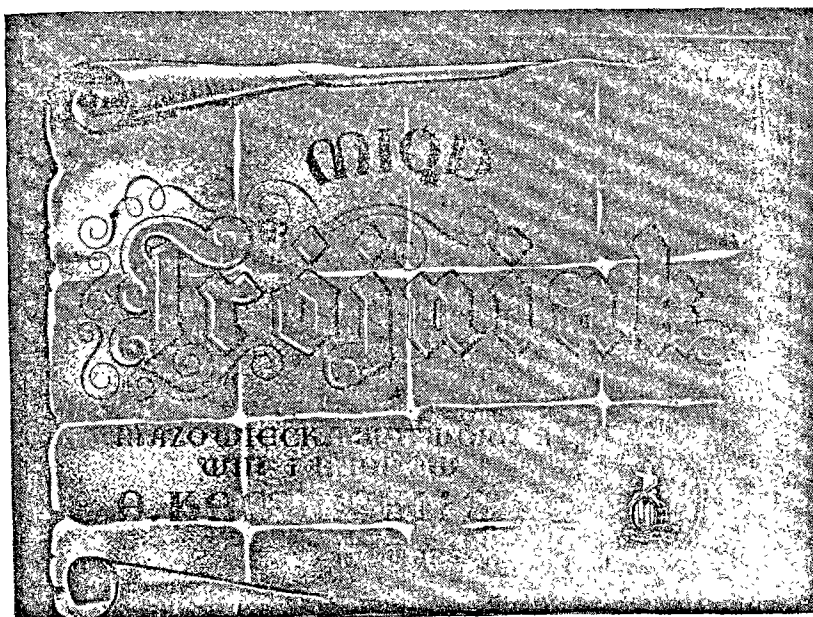
Nr Rej. 34650 - 34651. 23. 5. 1949. Pierwsz. 23. 2. 1948. | i Ska. Warszawa. Wytwórnia win i miodów. Towary:
Fa Mazowiecka Wytwórnia Win i Miodów A. Kamiński | wino wiśniowe na miodzie.

nr. 34650

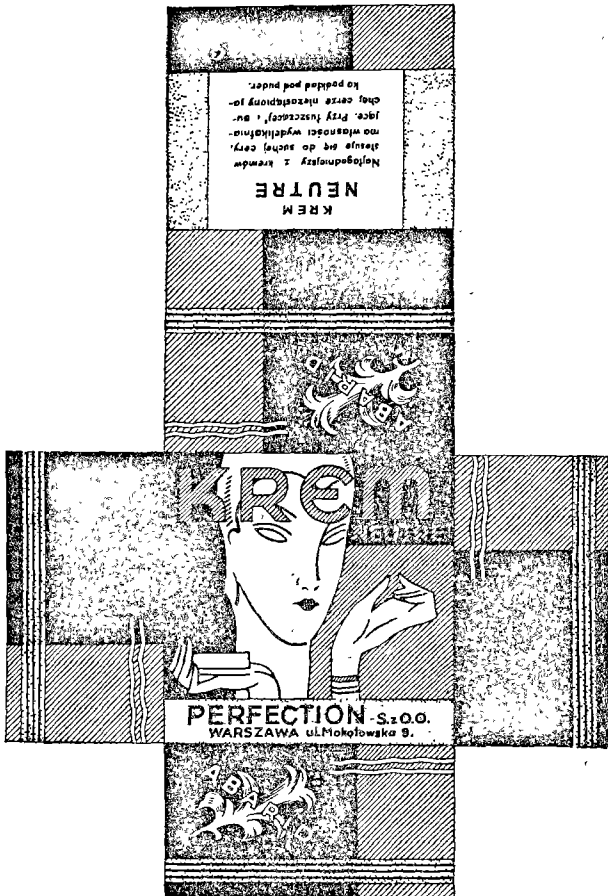

Towary: miód pitny.

nr. 34651

Nr Rej. 34652. 23. 5. 1949. Pierwsz. 17. 4. 1948. Fa „Perfection“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Wytwórnia i sprzedaż kosmetyków. Towary: wyroby kosmetyczne, zwłaszcza krem do twarzy.

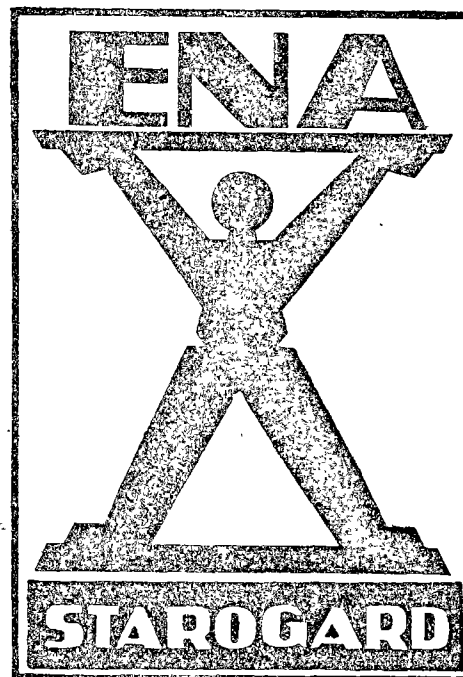

Nr Rej. 34653. 23. 5. 1949. Pierw. 18. 9. 1948. Fa Chemiczne Laboratorium „Ena“ Właśc. C. Nagórski Starogard. Wytwórnia środków chemicznych. Towary: środki do tępienia pasożytów i szkodników.

Nr Rej. 34654. 23. 5. 1949. Pierw. 16. 8. 1948. Fa Chemiczne Laboratorium „Ena“ C. Nagórski. Starogard. Wytwórnia środków chemicznych. Towary: środki do

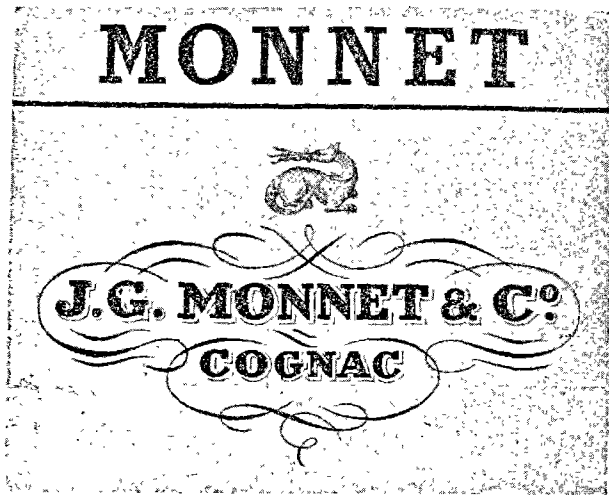
tuczenia bydła, trzody i ptactwa, produkty chemiczne do celów technicznych, rolniczych, naukowych i pokrewnych, mydła techniczne i do prania, świece, barwniki, lakiery, laki, pokosty, żywice, wosk naturalny i sztuczny, pasty do obuwia, kleje, środki do prania, krochmal, środki apreturowe, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia oraz środki przeciw rdzy, środki do tępienia pasożytów i szkodników, środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne, odżywcze, ekstrakty słodowe, preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne i opatrunkowe, prezerwatywy, artykuły perfumeryjne, kosmetyczne i toaletowe, gąbki, wykałaczkę, napoje bezalkoholowe, wody mineralne naturalne i sztuczne, esencje i pastylki do przyrządzania napojów, artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju, miód sztuczny, ocet spożywczy, oleje i tłuszcze jadalne, proszki i dodatki do pieczenia ciast, żelatyna.

Nr Rej. 34655. 27. 5. 1949. Pierw. 20. 7. 1948. Fa Mury-Exportation Société à responsabilité limitée, Paryż (Francja). Wytwórnia artykułów perfumeryjnych i kosmetycznych. Towary: perfumy i produkty perfumeryjne.

M u r y

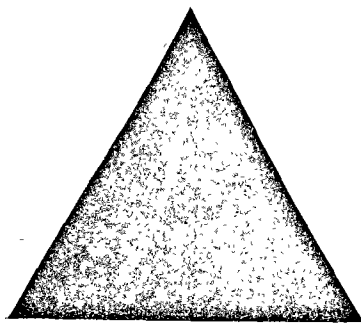
Nr Rej. 34656. 27. 5. 1949. Pierw. 4. 2. 1949. Fa Société de Propriétaires Viticoles de Cognac, J. G. Monnet & Cie, Société Anonyme. Cognac (Charente) Francja. Fabryka napojów alkoholowych. Towary: napoje alkoholowe.

Nr Rej. 34657. 27. 5. 1949. Pierw. 15. 9. 1948. Fa Dr Farm. K. Wenda Zakłady Przemysłowo-Handlowe S. A. Warszawa. Wytwórnia środków leczniczych odżywczych i preparatów farmaceutycznych. Towary: środki lecznicze.

Inozyton Dr. Farm. K. Wenda

Nr Rej. 34658. 28. 5. 1949. Pierw. 17. 2. 1949. Fa The Morgan Crucible Company Limited. Londyn (Wielka Brytania). Wyrób i sprzedaż aparatów i przyrządów elektrycznych, ogrzewniczych i hutniczych. Towary: materiały składające się całkowicie lub częściowo z węgla do użytku w przemyśle, olów i grafit do celów smarowniczych, elektryczne aparaty, przyrządy oraz ich akcesoria i części, tygle i inne urządzenia odporne na działanie ciepła oraz ich akcesoria, piece hutnicze, piece i inne urządzenia do celów ogrzewniczych, jak również ich części i akcesoria, lampy i urządzenia oświetleniowe oraz ich części, materiały i artykuły trudnotopliwe do celów ogrzewniczych lub oświetleniowych, materiały reparacyjne do pieców hutniczych.

Nr Rej. 34659. 28. 5. 1949. Pierw. 28. 8. 1948. Fa Cluett, Peabody & Co., Inc. Troy stan New York (Stany Zjedn. Am.). Fabryka artykułów odzieżowych. Towary: koszule męskie.

Sanforset

Nr Rej. 34660. 28. 5. 1949. Pierw. 23. 3. 1949. Fa Etablissements Vitoux. Troyes (Francja). Wytwórnia maszyn pończosniczych. Towary: maszyny do naprawy pończoch i części tych maszyn oraz igły do podnoszenia oczek.

Vitos

Nr Rej. 34661. 30. 5. 1949. Pierw. 31. 7. 1948. Fa Shulton, Inc. Hoboken, stan New Jersey (St. Zjedn. Am.). Wytwórnia i sprzedaż artykułów kosmetycznych i toaletowych. Towary: perfumy, wody kolońskie, wody toaletowe, talk kosmetyczny, pudry, saszetki (pachnidła) w proszku i w tabletkach, saszetki (pachnidła) do ciała, sole kąpielowe w proszku i w kryształach, płyny do użytku po goleniu.

Early American Friendship's Garden

Nr Rej. 34662. 30. 5. 1949. Pierw. 5. 2. 1949. Fa Harding Tilton and Hartley Limited. Londyn. (W. Brytania). Wytwórnia bielizny. Towary: koszule.

Van Heusen

Nr Rej. 34663. 30. 5. 1949. Pierw. 28. 8. 1948. Fa Cluett, Peabody & Co, Inc. Troy, stan New York (Stany Zjedn. Am.). Fabryka artykułów odzieżowych. Towary: wyroby z sztucznego jedwabiu.

Sanforset

Nr Rej. 34664. 30. 5. 1949. Pierw. 9. 8. 1948. Fa J. R. Geigy S. A. Bazyleja (Szwajcaria). Wytwórnia produktów chemicznych. Towary: środki lecznicze, chemiczne wyroby do celów leczniczych, pielęgnowania zdrowia, wyroby farmaceutyczne, plastry, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki wyjaławiające i dezynfekcyjne, środki dla utrzymania w stanie świeżym i do konserwowania artykułów spożywczych.

Pancoran

Nr Rej. 34665. 31. 5. 1949. Pierw. 20. 4. 1948. Fa Wytwórnia Spożywczo - Chemiczna St. Krawczyński. Warszawa. Wytwórnia spożywczo - chemiczna. **Towary:** barwniki do tkanin do domowego użytku, barwniki do farbowania jaj, ultramaryna do prania, ultramaryna do bielenia, barwnik błękitny do wapna, lakiery, laki, garbniki, pokosty, żywica, smoła, terpentyna, wosk, klej, środki do prania, krochmal, środki do czyszczenia, odnawiania, odświeżania, wywabiania plam, przeciw rdzy, pasty i kremy do obuwia, zaprawy do podłóg, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, środki do tępienia pasożytów i szkodników, przetwory ropy naftowej, smary, oleje i tłuszcze niejadalne, środki higieniczne, dezynfekcyjne, kosmetyczne, toaletowe, środki do malowania, rzeźbienia, kredki, atramenty, tusz, lakiery do skór, środki do odświeżania skór i zamszów, woda kolońska.

Nr Rej. 34666. 31. 5. 1949. Pierw. 24. 2. 1949. Fa Laboratorium Chemiczno - Kosmetyczne „Mouson” K. Werba. Łódź. Laboratorium chemiczno - kosmetyczne. **Towary:** artykuły chemiczne, farmaceutyczne, higieniczne, kosmetyczne, perfumeryjne i środki opatrunkowe.

Zastrzeżono ochronę znaku we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

Nr Rej. 34667. 31. 5. 1949. Pierw. 17. 1. 1949. Laboratorium „Dharma” prow. farm. Czesław Fink-Finowicki. Gdańsk - Wizeszcz. Laboratorium chemiczno - farmaceutyczne. **Towary:** wyroby farmaceutyczne.

S. G. F.

Nr Rej. 34668. 31. 5. 1949. Pierw. 19. 1. 1949. Fa Calvert Distillers (Canada) Limited. Montreal (Kanada). Fabryka wódek. **Towary:** spirytualia.

Lord Calvert

Nr Rej. 34669. 31. 5. 1949. Pierw. 14. 12. 1948. (Konw. Zw. Belgia). Fa Société Carbochimique Société Anonyme. Bruksela (Belgia). Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** produkty chemiczne stosowane w przemyśle włókienniczym, papierniczym i skórzanym, produkty zwilżające, emulgujące i odpychające wodę.

DUMACENE

Przedłużenie ochrony prawnej znaków

(Po numerze rejestru podana jest data, do której przedłużono ochronę znaku).

3838 — 12. 3. 1955	8545 — 30. 9. 1955
8522 — 29. 9. 1955	9455 — 6. 11. 1955
8523 — 29. 9. 1955	11165 — 23. 1. 1956
8526 — 29. 9. 1955	11616 — 20. 2. 1956
8528 — 29. 9. 1955	11651 — 23. 2. 1956
8535 — 29. 9. 1955	11809 — 16. 3. 1956
8543 — 30. 9. 1955	12546 — 21. 6. 1956

13414 — 22. 9. 1956
16382 — 6. 4. 1958
16383 — 6. 4. 1958
16733 — 4. 6. 1958
16892 — 16. 7. 1958
17456 — 5. 12. 1958
17889 — 25. 3. 1959
18337 — 24. 6. 1959
19514 — 21. 2. 1950
20363 — 27. 8. 1950
20365 — 27. 8. 1950

20957 — 4. 2. 1951
21136 — 18. 3. 1951
21212 — 28. 3. 1951
21217 — 28. 3. 1951
21218 — 28. 3. 1951
21405 — 13. 5. 1951
22710 — 12. 5. 1952
25689 — 24. 5. 1955
25813 — 28. 6. 1955
28310 — 31. 7. 1957
29214 — 15. 10. 1958

29336 — 22. 11. 1958	29514 — 20. 1. 1959
29343 — 22. 11. 1958	29826 — 31. 3. 1959
29376 — 30. 11. 1958	29898 — 22. 4. 1959
29378 — 30. 11. 1958	29907 — 22. 4. 1959
29389 — 30. 11. 1958	30024 — 19. 5. 1959

Zmiany w rejestrze

a) Nr Rej. 8522, 8523, 8526, 8528, 8535, 8543, 8545 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Pöldihütte“, Praga (Czechosłowacja) na firmę: „Spojené Ocelárny, narodni podnik“, Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 11616 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Poldina Hut“, Praga (Czechosłowacja) na firmę: „Spojené Ocelárny, narodni podnik“, Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 16382, 16383, 16892, 18459, 18959, 19149, 21014 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Beiersdorf Aktiengesellschaft, Posen“ na firmę: „Pebeco Spółka Akcyjna pod zarządkiem państwowym“ w Poznaniu.

Nr Rej. 16733 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Brampton Brothers Limited“, Birmingham (W. Brytania) na firmę: „Brampton Fittings, Limited“, Oldbury, Worcestershire (W. Brytania).

Nr Rej. 18337 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Mühlig - Union Glasindustrie - Aktiengesellschaft“, Settenz (Czechosłowacja) na firmę: „Sklárny Union, narodni podnik“, Teplice (Czechosłowacja).

Nr Rej. 20957 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Dr. inž. Robert Heisler, Chrást u Chrudimě (Czechosłowacja)“ na firmę: „Spolek pro chemickou a hutni výrobu, narodni podnik“, Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 22710 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „R. Barcikowski Sp. Akc.“ na firmę: „Eibe“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“.

Nr Rej. 30781 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Mas“ Moravské a Slovenské Strojirny spol. s. ro.“ na firmę: „Bata narodni podnik“.

Nr Rej. 32256, 32257, 32258, 32259, 32261, 32269, 32271, 32272, 32273, 32274 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Franz Liebl, Prag“ (Czechosłowacja) na firmę: „F. Liebl, narodni správce“, Praga (Czechosłowacja).

b) Nr Rej. 29826 — nazwa firmy: „Crayons Conté, Société Anonyme“, Regny Loire (Francja) zmieniona na: „Conté Société Anonyme“, Paryż (Francja).

Nr Rej. 32243 — nazwa firmy: „Société d'Appareils de Controle et d'Equipement des Moteurs (S.A.C.E.M.), S. A.“ zmieniona na: „Solex Société à responsabilité limitée“.

ODTWARZANIÉ REJESTRU

Na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 44 — 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 341) oraz na podstawie odtworzonych akt spraw Urząd Patentowy Rz. P. wpisał do odtwarzanego rejestru zna-

ków towarowych w miesiącu maju 1949 r. następujące znaki towarowe:

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania i właścicieli znaku)

Nr Rej. 3888. 12. 3. 1925. Fa Jenson & Nicholson Limited. Stratford, Essex (W. Brytania).

Nr Rej. 8522. 29. 9. 1925. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 8523. 29. 9. 1925. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 8526. 29. 9. 1925. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 8528. 29. 9. 1925. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 8535. 29. 9. 1925. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 8543. 30. 9. 1925. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 8545. 30. 9. 1925. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 9455. 6. 11. 1925. Fa J. S. Fry & Sons, Limited. Bristol (W. Brytania).

Nr Rej. 11165. 23. 1. 1926. Fa N. V. Amsterdamsche Likeurstokery „tLootsje“ der Erven Lucas Bols. Amsterdam (Niderlandy).

Nr Rej. 11616. 20. 2. 1926. Fa Spojené Ocelárny, narodni podnik. Kladno (Czechosłowacja).

Nr Rej. 11651. 23. 2. 1926. Fa Corn Products Refining Co. New York (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 11809. 16. 3. 1926. Fa Dollfus - Mieg & Cie, Société Anonyme. Miluza, Alzacja (Francja).

Nr Rej. 12546. 21. 6. 1926. Fa The Goodyear Tire & Rubber Company. Akron, stan Ohio (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 13414. 22. 9. 1926. Fa J. & P. Coats, Limited. Paisley (W. Brytania).

Nr Rej. 16382. 6. 4. 1928. Fa Pebeco Spółka Akcyjna pod zarządkiem państwowym w Poznaniu. Poznań.

Nr Rej. 16383. 6. 4. 1928. Fa Pebeco Spółka Akcyjna pod zarządkiem państwowym w Poznaniu. Poznań.

Nr Rej. 16733. 4. 6. 1928. Fa Brampton Fittings, Limited, Oldbury, Worcestershire (W. Brytania).

Nr Rej. 16892. 16. 7. 1928. Fa Pebeco Spółka Akcyjna pod zarządkiem państwowym w Poznaniu. Poznań.

Nr Rej. 17456. 5. 12. 1928. Fa Domagalski i S-ka. Poznań.

Nr Rej. 17889. 25. 3. 1929. Fa The Benjamin Electric Ltd. Londyn. (W. Brytania).

Nr Rej. 18337. 24. 6. 1929. Fa Sklárny Union, narodni podnik Teplice (Czechosłowacja).

Nr Rej. 18459. 11. 7. 1929. Fa Pebeco Spółka Akcyjna pod zarządkiem państwowym w Poznaniu. Poznań.

Nr Rej. 18959. 16. 10. 1929. Fa Pebeco Spółka Akcyjna pod zarządkiem państwowym w Poznaniu. Poznań.

Nr Rej. 19149. 21. 11. 1929. Fa Pebeco Spółka Akcyjna pod zarządkiem państwowym w Poznaniu. Poznań.

Nr Rej. 19514. 21. 2. 1930. Fa Courtaulds, Limited. Londyn, (W. Brytania).

Nr Rej. 20363. 27. 8. 1930. Fa Courtaulds, Limited. Londyn, (W. Brytania).

Nr Rej. 20365. 27. 8. 1930. Fa Courtaulds, Limited. Londyn, (W. Brytania).

Nr Rej. 20957. 4. 2. 1931. Fa Spolek pro chemickou a hutní výrobu, národní podnik. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 21014. 18. 2. 1931. Fa Pebeco' Spółka Akcyjna pod zarządem państwowym w Poznaniu. Poznań.

Nr Rej. 21136. 18. 3. 1931. Fa Dom Handlowy R. Archichowski, Warszawa.

Nr Rej. 21212. 28. 3. 1931. Fa Courtaulds, Limited. Londyn (W. Brytania).

Nr Rej. 21217. 28. 3. 1931. Fa Wincenty Paetz. Poznań.

Nr Rej. 21218. 28. 3. 1931. Fa Wincenty Paetz. Poznań.

Nr Rej. 21357. 25. 4. 1931. Fa Société des Usines Chimiques Rhône - Poulenc, Société Anonyme. Paryż (Francja).

Nr Rej. 21405. 13. 5. 1931. Fa The Flintkote Company. Boston, stan Massachusetts (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 22597. 6. 4. 1932. Fa Maggi Spółka z o.o. Poznań.

Nr Rej. 22710. 12. 5. 1932. Fa „Erbe“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Poznań.

Nr Rej. 25504. 21. 3. 1935. Fa Maggi Spółka z ogr. odp. Poznań.

Nr Rej. 25689. 24. 5. 1935. Fa Fabryka Kabli i Drotu w Będzinie Spółka dzierżawna Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Będzin.

Nr Rej. 28310. 31. 7. 1937. Fa Chemiczna Fabryka Jan Kajewski dawn. „Blask“. Poznań.

Nr Rej. 29214. 15. 10. 1938. Fa J. Thiriez Père et Fils et Cartier - Bresson, société à responsabilité limitée. Lille (Francja).

Nr Rej. 29336. 22. 11. 1938. Fa Standard Oil Development Company. Linden, st. New Jersey (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 29343. 22. 11. 1938. Fa American Porcelain Tooth Company Ltd. Nahlatz Yitzhak (Palestyna).

Nr Rej. 29376. 30. 11. 1938. Fa Henry Wiggin et Company Limited, Londyn. (W. Brytania).

Nr Rej. 29378. 30. 11. 1938. Fa The International Nickel Company Incorporated. New York, st. New York (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 29826. 31. 3. 1939. Fa Conté Société Anonyme. Paryż (Francja).

Nr Rej. 30024. 19. 5. 1939. Fa Talon Inc. Meadville, st. Pensylwania (St. Zjedn. Am.).

Nr Rej. 30287. 22. 7. 1939. Fa Chemiczna Fabryka, Jan Kajewski dawn. „Blask“ Poznań.

Nr Rej. 30781. 9. 12. 1940. Ba Bata, národní podnik. Zlin (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32243. 22. 9. 1943. Fa „Solex“ Société a responsabilité limitée. Neuilly - sur - Seine (Francja).

Nr Rej. 32256. 12. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32257. 12. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32258. 12. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32259. 12. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32261. 12. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32269. 12. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32271. 14. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32272. 14. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32273. 14. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

Nr Rej. 32274. 14. 10. 1943. Fa F. Liebl, národní správce. Praga (Czechosłowacja).

UNIEWAŻNIENIE REJESTRACJI

Nr Rej. 32704 — orzeczeniem Wydziału Spraw Spornych z dn. 6 września 1948 r. nr sp. 24/48, zatwierdzonym orzeczeniem Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego Rz. P. z dn. 3 lutego 1949 r. nr Odw. 97/48, rejestracja znaku unieważniona w części dotyczącej napisu „Wos“.

Nr Rej. 33483 — rejestracja znaku towarowego unieważniona orzeczeniem Wydziału Spraw Spornych z dn. 28 grudnia 1948 r. nr Sp. 29/48.

Wykreślenia z rejestru

Na podstawie art. 184 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384) wykreślony został znak towarowy, zarejestrowany za następującym numerem:

(Po numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku)

26177 — 17. 5. 1949

Na podstawie art. 184 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384) wykreślony został znak towarowy, zarejestrowany za następującym numerem:

(Po numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku)

29075 — 28. 4. 1949

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

60

*Dr M. Kijas i Dr St. Schaetzel*USPRAWNIENIA TECHNICZNE i WYNAŁAZKI
PRACOWNICZE

1. Wstęp.

Przedmiotem niniejszego referatu są interesujące, a zarazem i doniosłe zagadnienia wynalazczości pracowniczej i ulepszeń technicznych, w szczególności zaś należyte ujęcie tych zagadnień pod względem organizacyjnym i prawnym. Nie ma on jednak pretensji do zupełnego wyczerpania powyższych zagadnień. Niemożność zapoznania się z ustalonymi przez miarodajne czynniki szczegółowymi tezami, określającymi kierunek i zasady reformy prawa patentowego, utrudniła niewątpliwie opracowanie wyżej wymienionych zagadnień i dostosowanie tematu do ogólnego kierunku zamierzonych reform. Toteż w wyniku naszej pracy, zadaniem tego referatu będzie tylko rzucenie kilku myśli, uwag oraz doświadczeń z terenu Śląska, jako najbardziej uprzemysłowionej dzielnicy kraju i w ten sposób dostarczenie materiału do dyskusji dla tych, którzy zagadnienia te ująć mają w doskonałe już formy prawne.

2. Usprawnienia techniczne.

Według praktyki stosowanej obecnie w przemyśle państwowym, pracownik składa swój projekt usprawnienia do skrzynki pomysłów; projekt ten rozpatruje następnie komisja usprawnień zakładu pracy. Z kolei projekt otrzymuje komisja usprawnień przedsiębiorstwa (zjednoczenia), dalej główna komisja usprawnień centralnego zarządu przemysłowego, aż wreszcie sprawa przechodzi do dyrektora generalnego centralnego zarządu, który ostatecznie zatwierdza decyzję komisji oraz proponowaną wysokość premii.

System ten posiada wiele niedogodności i wad, należałoby go przeto zmienić, ustalając omówione niżej zasady.

Aczkolwiek dają się słyszeć zdania, że skrzynka pomysłów jest zbyt liczna, że w praktyce wielu zakładów pracy pracownicy składają swe wnioski dotyczące usprawnień wprost na ręce referenta wynalazczości robotniczej, czy też referenta komisji usprawnień i aczkolwiek dają się słyszeć zdania, że pomysły winny być zgłaszane raczej publicznie, np. na naradach wytwórczych zakładu pracy, — to uważamy, że skrzynka pomysłów winna być w dalszym ciągu utrzymana i wszelkie pomysły dotyczące usprawnień winny być bezimienne składane przez pracowników do skrzynki pomysłów pod godłem czy też pseudonimem.

Spotkaliśmy się mianowicie z narzekaniami ze strony robotników, że pomysły ich, o ile nie figurują wśród autorów także majstrów czy techników, spotykają się w komisjach usprawnień z pewnego rodzaju uprzedzeniem, a nawet niechęcią. Jeżeli zaś wniosek opatrzony będzie jedynie tylko godłem czy pseudonimem i członkom komisji nie będzie od razu znane nazwisko

czy nazwiska autorów pomysłu, to uniknie się tej nieuzasadnionej, a tak niestety wśród niektórych inżynierów zakorzenionej niechęci i uprzedzeń do inicjatywy pochodzącej od robotników. Dopiero po wstępnym zakwalifikowaniu pomysłu, komisja usprawnień winna zapoznać się z nazwiskiem jego autora.

O ile chodzi o same wnioski, projekty i ich redakcję, to słyszeliśmy — nie stwierdzane zresztą przez nas — skargi ze strony robotników, że za pomoc w opracowaniu wniosku, za sporządzenie rysunków, za przepisanie na maszynie, muszą zobowiązywać się do zapłaty wynagrodzenia w wysokości niekiedy nawet połowy spodziewanej premii. Toteż wydaje się nam rzeczą słuszną, aby w każdym zakładzie pracy powołać *zw. rzeczownika pomysłów*. Będzie nim inżynier lub doświadczony technik, do którego robotnik będzie mógł się zwrócić o pomoc w opracowaniu wniosku i sporządzeniu rysunków. Rzecznik udzieli mu tej pomocy bezinteresownie, ile że będzie to należeć do jego obowiązków służbowych.

Rzecz jasna, iż rzecznik pomysłów będzie związany tajemnicą do chwili zapoznania się komisji usprawnień z treścią wniosku, a następnie do jego zakwalifikowania.

Stworzenie instytucji rzecznika pomysłów ułatwi z jednej strony pracę komisji, gdyż nie będzie ona miała już więcej do czynienia z wnioskami nieprzemysłowymi i niejasno opracowanymi, z drugiej zaś strony instytucja ta przyczyni się niewątpliwie do podniesienia poziomu fachowego robotników — wynalazców, którzy omawiając swój pomysł z rzecznikiem, rozszerzą w pewnej mierze swój horyzont myślowy, pogłębią swe wiadomości techniczne, a nadto, na skutek tych rozmów, wpadną niejednokrotnie na nowe pomysły.

Doskonałe wyniki „klubu wynalazców“, stworzonego w hucie „Andrzej“ w Zawadzkim, w którym inżynierowie i technicy pomagają bezinteresownie robotnikom w praktycznym zastosowaniu pomysłów, w dokonywaniu obliczeń, czy też sporządzaniu rysunków, potwierdzają słusność naszego stanowiska co do powołania do życia instytucji takich rzeczników.

Za usprawnienia techniczne uważać należy każdy pomysł pracownika, stanowiący dla niego nowe zagadnienie, czy też nowy sposób rozwiązania jakiegoś problemu technicznego, w zakresie dotychczas w danym zakładzie pracy jeszcze nie stosowanym. Zasada „nowości“ usprawnienia jest warunkiem koniecznym, jeżeli chodzi tylko o nowość na terenie danego zakładu pracy. Projekty urządzeń znanych już dawniej w innych zakładach pracy, winny być traktowane jako

usprawienie podlegające premiowaniu, o ile tylko nie są świadomymi plagiatami.

W skład komisji usprawnień zakładu pracy, powołanej przez dyrektora przedsiębiorstwa (zjednoczenia), a pozostającej pod przewodnictwem kierownika danego zakładu pracy, powinni wchodzić — oprócz komisarza oszczędnościowego i przedstawicieli czynnika polityczno - społecznego (rada zakładowa, partia) — wybitni fachowcy i to tak spośród inżynierów jak i robotników. Obecność w komisji usprawnień starego, doświadczonego robotnika - fachowca, zatrudnionego w danej wytwórni od dłuższego czasu, będzie miała niewątpliwie dodatni wpływ na pracę komisji, choćby ze względu na obronę interesów robotników - wynalazców. Robotnicy bowiem skarżą się, że w komisjach usprawnień element fachowy robotniczy nie jest należycie reprezentowany i że okoliczność ta ma w ich mniemaniu niejednokrotnie ujemny wpływ na ocenę usprawnienia technicznego i jego przydatności dla normalnej pracy wytwórni.

Równocześnie jednak jesteśmy przeciwni tworzeniu komisji usprawnień II-giej instancji przy przedsiębiorstwach (zjednoczeniach). Na tym szczeblu winny istnieć komisje usprawnień, ale tylko do rozpatrywania pomysłów zgłoszonych przez pracowników zatrudnionych na tym właśnie szczeblu. Trójinstancyjność dla biegu uznawania usprawnień wydaje się niepotrzebna, przedłuża bowiem jedynie bieg sprawy, a — jak praktyka wykazuje — orzeczenia tych komisji grzeszą nawet niekiedy nieznaną zagadnienia. Niejednokrotnie komisje te zmuszone są nawet do udawania się do zakładu pracy i do stwierdzenia na miejscu tego samego, co już poprzednio stwierdziła komisja usprawnień zakładu pracy, co mnoży tylko niepotrzebnie koszty i powoduje poza tym stratę czasu.

Niemniej uważamy jednak na rzecz wskazaną, aby akta komisji usprawnień zakładu pracy przesyłane były do głównej komisji usprawnień za pośrednictwem przedsiębiorstwa (zjednoczenia). Dyrektor techniczny przedsiębiorstwa (zjednoczenia) lub specjalnie przez niego, spośród wybitniejszych fachowców - inżynierów, wyznaczony referent wynalazczości, zapoznać się winien z treścią aktów i ewentualnie orzeczenie komisji usprawnień zakładu pracy zaopatrzyć swymi uwagami. Zupełne bowiem pomijanie przedsiębiorstwa (zjednoczenia) w biegu uznawania i zatwierdzania usprawnień technicznych uważamy za niewskazane, chociażby tylko z uwagi na konieczność rejestrowania przez przedsiębiorstwo (zjednoczenie) pomysłów, dokonywanych i zakwalifikowanych w zakładach pracy.

Wystarczy natomiast zupełnie, jeśli orzeczenie komisji usprawnień zakładu pracy skontroluje główna komisja usprawnień centralnego zarządu przemysłu, powołana przez dyrektora generalnego tegoż zarządu. W wypadku, gdyby główna komisja miała jeszcze jakiegokolwiek wątpliwości i gdyby uważała za niezbędne zapoznanie się z usprawnieniem na miejscu, winna sprawę przekazać pod komisji, której rzeczą będzie udać się do wytwórni lub też zażądać pisemnie jeszcze bliższych danych dotyczących usprawnienia.

Przekazywanie projektu do podkomisji nie powinno być wcale zasadą, lecz mieć miejsce tylko w wyjąt-

kowych wypadkach, gdy powstaną wątpliwości, czy ocena komisji usprawnień zakładu pracy powzięta została po należytej rozwadze i dokładnym skontrolovaniu usprawnienia, względnie, jeśli nawet pomimo należytej oceny ze strony komisji, należałoby zbadać usprawnienie po raz wtóry z uwagi na możliwość zaistnienia w tym wypadku wynalazku nadającego się do opatentowania.

Po zreferowaniu zagadnienia przez podkomisję, główna komisja będzie już mogła zająć konkretne stanowisko i wniosek swój przedłożyć dyrektorowi generalnemu centralnego zarządu do ostatecznego zatwierdzenia.

W skład głównej komisji wchodzić powinni, poza jednym przedstawicielem pionu ekonomicznego (np. działu organizacji), wyłącznie wybitni fachowcy techniczni. Obecność w komisji, rozpatrującej usprawnienia techniczne, przedstawicieli działów finansowego czy księgowości, jak to praktykuje się w niektórych centralnych zarządach, jest zdaniem naszym zupełnie zbędne. W skład głównej komisji usprawnień wchodzić mogliby natomiast przedstawiciele przedsiębiorstwa (zjednoczenia), do którego należy zakład pracy, w którym usprawnienia dokonano, względnie który jest w zastoso-waniu tego usprawnienia zainteresowany. Ze względu na swe znaczenie główna komisja usprawnień winna pozostawać pod przewodnictwem naczelnego dyrektora technicznego centralnego zarządu lub jego zastępcy.

Autor pomysłu winien być informowany bieżąco o biegu jego sprawy. W wypadku odrzucenia pomysłu przez komisję usprawnień zakładu pracy, należy go dokładnie poinformować o motywach odrzucenia wniosku i umożliwić ewentualne odwołanie się do głównej komisji usprawnień. Nie od rzeczy, zdaniem naszym, byłaby w wypadkach wątpliwych obecność autora pomysłu na posiedzeniu komisji usprawnień zakładu pracy, zwłaszcza po wstępnym zakwalifikowaniu wniosku i zapoznaniu się z nazwiskiem autora. Komisja mogłaby mianowicie — mając jakieś wątpliwości — zażewać autora na posiedzenie i pozwolić mu na wyjaśnienie i obronę swojego pomysłu. Przyczyniłoby się to do przyśpieszenia biegu zatwierdzania usprawnień, a także do wyrobienia się robotników - wynalazców, a w wypadku odrzucenia pomysłu wykluczyłoby u nich poczucie rzekomej krzywdy czy doznanej zawodu.

Usprawnienia techniczne mają być dowodem inicjatywy robotników, mają stanowić dowód ich świadomego stosunku do pracy, ich zainteresowania zakładem pracy, jako wspólnym dobrem całego narodu, a klasy robotniczej przede wszystkim. Toteż inicjatywę tę należy wśród robotników pobudzać, a wszelkie o b j a w y tej inicjatywy odpowiednio premiować. Rzeczą wskazaną byłoby więc wypłacenie drobnej choćby premii już po wstępnym zakwalifikowaniu pomysłu. Jest rzeczą notoryczną, że obecnie pracownik otrzymuje premię za usprawnienie po kilku miesiącach, a nierzadko nawet po roku. Tak długi okres wyczekiwania na premię działa na pracownika demoralizująco i zniechęca go do dalszej pracy nad usprawnieniami. Ponieważ definitywne załatwienie sprawy musi trwać w najlepszym wypadku kilka tygodni, a cza-

sem nawet kilka miesięcy, zdaniem naszym, pracownik, który złożył projekt usprawnienia, powinien już po wstępnym dodatnim zakwalifikowaniu projektu przez komisję, a więc już po kilku dniach od chwili złożenia wniosku, otrzymać premię za inicjatywę w wysokości np. jednotygodniowego wynagrodzenia.

System obliczania premii za usprawnienia techniczne, stosowany obecnie, jest w zasadzie słuszny i zadawalający. Wymaga jednak pewnej korektury. W szczególności gradacja współczynnika samodzielności w obliczaniu premii dla pracowników umysłowych (majstrów i kierowników), choć słuszna w zasadzie, nie powinna za bardzo odbiegać od współczynnika samodzielności dla pracowników fizycznych, może bowiem w wielu wypadkach działać hamująco na zgłaszania usprawnień technicznych ze strony inżynierów, techników i majstrów, a krzywdzi przede wszystkim t. zw. pracowników wysuniętych.

Dokonanie usprawnienia technicznego potwierdzone być winno bezwzględnie na piśmie, przy czym uważamy, że właściwymi do wydawania odnośnych zaświadczeń i to w formie uroczystej (dyplomy), powinny być centralne zarządy przemysłów. Dyplom powinien stwierdzać autorstwo pomysłu, miejsce jego pierwszego zastosowania, krótki opis usprawnienia i wysokość uzyskanej, dzięki usprawnieniu, oszczędności rocznej. Ewentualnie możnaby w dyplomie uwidocznnić także wysokość premii przyznanej za usprawnienie. W wypadku zespołowego usprawnienia, każdy uczestnik z osobna powinien otrzymać dyplom i należną premię.

Za opracowanie techniczne pomysłu powinni wykonujący tę pracę pracownicy, którzy w wielu wypadkach wykazać też muszą dużą dozę pomysłowości, być specjalnie premiiowani *) i to niezależnie od premiowania pomysłu.

W ramach przepisów o premiowaniu usprawnień konieczne jest ściśle ustalenie, kiedy pomysł nie podlega premiowaniu, jako dokonany w ramach obowiązków zawodowych pracownika. Niektóre bowiem komisje usprawnień zakładów pracy, jak mogliśmy stwierdzić w terenie, odmawiają premiowania pomysłów, o ile ich autorami są majstrowie. Doszło nawet w pewnym wypadku do tego, że robotnikowi, który dokonał usprawnienia technicznego, a który następnie już po zgłoszeniu pomysłu został wysunięty na mistrza, odmówiono premii, uzasadniając odmowę tym, że jest majstrem i dokonywanie usprawnień technicznych leży w zakresie jego obowiązków. W innym znowu wypadku, w jednym z dużych zakładów pracy, na skutek uszkodzenia łożyska kulkowego kierownictwo wytwórni zmuszone było wstrzymać pracę w jednym z oddziałów do czasu dostarczenia przez firmę szwedzką nowego łożyska kulkowego (okres dwu do trzech tygodni). Tymczasem grupa pracowników z majstrami na czele wykonała natychmiast, w ciągu kil-

ku godzin, z części wybrakowanych łożysko zastępcze, co zapobiegło wstrzymaniu ruchu. Komisja usprawnień odmówiła jednak premii za pomysł sporządzenia łożyska z części wybrakowanych, twierdząc, że należało to do obowiązków majstrów i robotników.

Inicjatywa pracowników, jeśli chodzi o usprawnienia techniczne, powinna być pobudzana i pielęgnowana, a nigdy hamowana. Nie można więc np. ograniczać pracownika i jego pomysłów jedynie tylko do jego bezpośredniego warsztatu pracy. Wszelkie pomysły, a więc dotyczące także innych oddziałów, powinny być brane w rachubę i sprawiedliwie oceniane. Unikać należy takiego wypadku, jaki miał miejsce w jednym z zakładów pracy, że komisja usprawnień czy też jej referent, zwrócili na piśmie uwagę pracownikowi zgłaszającemu kilka usprawnień, aby pilnował swego miejsca pracy, a nie zgłaszał usprawnień dotyczących pracy innych działów.

Projekty usprawnień, wymagające praktycznego wypróbowania, winny być albo poddane skrupulatnym obliczeniom przez inżynierów, albo na zarządzenie dyrekcji zakładu pracy (dyrektor jest z urzędu przewodniczącym komisji usprawnień) i zgodnie z przepisami okólnika Ministra Przemysłu i Handlu nr 14, powinny być praktycznie w zakładzie wypróbowane. Zarządzone i prowadzone już próby nie powinny być wstrzymywane przez dyrekcję zakładu bez porozumienia z komisją usprawnień i bez umotywowanego zawiadomienia o tym autora pomysłu. Autor pomysłu winien mieć możliwość odwołania się w takim wypadku do głównej komisji usprawnień, która znowu przedstawia sprawę dyrektorowi generalnemu centralnego zarządu, a ten dopiero decyduje ostatecznie o ewentualnym zaniechaniu prób. Spotkaliśmy się bowiem w praktyce z wypadkiem, że na zarządzenie dyrektora wytwórni wstrzymano próby praktycznego zastosowania usprawnienia technicznego i pomysł pracownika zawisł w próżni. Nie zawiadomiono go przy tym o powodach wstrzymania próby i o dalszych losach jego pomysłu.

Poza tym komisje usprawnień powinny być, podobnie jak w Związku Radzieckim, związane terminami i odnośnie załatwiania powierzonych im spraw, a zwinione niedotrzymywanie tych terminów zagrożone być winno odpowiednimi sankcjami (Porównaj pkt. 13 Przepisów o wynalazkach i ulepszeniach technicznych obowiązujących w Z.S.R.R.).

Pierwszą wadą okólnika Ministra Przemysłu i Handlu nr 14, regulującego sprawy dotyczące usprawnień technicznych, jest kazuistyczne podejście do określenia rodzajów pomysłów, podlegających premiowaniu. Należałoby zamiast wyliszczania, określić ogólnie, że premiowaniu podlegają wszystkie pomysły, które po wprowadzeniu w życie przyniosą przemysłowi korzyść i to tak w formie bezpośrednich oszczędności jak i usprawnienia produkcji i administracji przemysłowej.

Sprawa ustalenia stopnia aktywności poszczególnych osób w grupie autorów pomysłu, jest dosyć trudna i raczej należałoby potraktować jednakowo wszystkie osoby, dzieląc premię na równe części. Nierównomierny podział premii może tylko wywołać niepotrzebny ferment w danej grupie pracow-

*) Zarządzenie M. P. i H. (TEIBOO-4/62) z dnia 22 marca 1949 nie rozwiązuje sprawy, odmawia bowiem wynagrodzenia za dokonaną pracę w wypadku, jeśli odnośny pomysł nie zostanie ostatecznie premiowany.

ników, zwłaszcza, że im samym także trudno jest sprecyzować i ocenić stopień aktywności i zasługi poszczególnych pracowników w dokonaniu usprawnienia. W każdym wypadku, gdyby postanowienie to nie miało ulec zmianie, należałoby zapewnić pracownikom, którzyby czuli się pokrzywdzeni sposobem podziału premii, możliwość odwołania się od takiej decyzji.

*

Termin wypłaty premii za usprawnienie dopiero w 10 dni po ostatecznym przyjęciu usprawnienia jest w praktyce mało celowy i zniechęca pracowników do zgłaszania pomysłów*). Należałoby raczej jak już poprzednio wspomnieliśmy, podzielić premię za usprawnienia na dwa rodzaje, na premię za inicjatywę, wypłacaną pracownikowi natychmiast po wstępnym dodatnim zakwalifikowaniu pomysłu, i na premię właściwą za usprawnienie. Premia za inicjatywę, zresztą niewielka, jak już wyżej proponowaliśmy, wynosząca jednotygodniowy zarobek, czy też 20 — 25% miesięcznego wynagrodzenia, będzie bodźcem i niewątpliwą zachętą dla pracownika do zgłaszania dalszych pomysłów. Premia właściwa, może być wypłacona dopiero w 10 dni po ostatecznym przyjęciu i zatwierdzeniu usprawnienia. Niemniej jednak należałoby przyspieszyć załatwianie tych spraw i zakreślić w okólniku komisjom usprawnień terminy, przynajmniej instrukcyjne, tak ażeby pracownik w trzy, a najpóźniej cztery miesiące po zgłoszeniu pomysłu, mógł się już doczekać ostatecznego załatwienia sprawy i wypłaty premii. Dziś nie jest rzadkością, że sprawa ulega przewleczeniu nawet ponad rok.

Odnosnie wysokości premii za usprawnienia i systemu jej obliczania powtarzamy, że aczkolwiek uważamy za słuszną gradację współczynnika samodzielności, to jednak różnice pomiędzy premią dla pracowników fizycznych lub pracowników umysłowych niższych grup, a premią dla osób zajmujących stanowiska kierownicze (0,9 do 0,7 i 0,3 do 0,1) są zbyt rażące i wręcz krzywdzące. Wysłunięty na stanowisko kierownika wytwórni lub oddziału, doświadczony robotnik i długoletni pracownik danego zakładu pracy, otrzyma w wypadku dokonania usprawnienia technicznego, w najlepszym wypadku 3 razy mniej aniżeli jego koledzy robotnicy, a w pewnych wypadkach nawet 9 czy 7 razy mniej niż oni. Należałoby więc współczynnik samodzielności ustalić dla pracowników na kierowniczych stanowiskach w granicach przynajmniej od 0,6 do 0,4.

Również przy obliczaniu premii za usprawnienia należałoby się zastanowić nad obliczaniem efektów oszczędnościowych usprawnienia ($R =$ wysokości rocznej oszczędności). Zdaniem naszym trzeba jasno sprecyzować, czy oszczędność ma dotyczyć tylko kosztów bezpośrednich czy tylko kosztów końcowych.

Z innych przepisów okólnika nr 14, należałoby uzupełnić przepis dotyczący diet za posiedzenia komisji usprawnień i to w tym kierunku, aby okre-

lić bliżej, kiedy i za jakie posiedzenie należą się diety. Członkowie komisji powinni zaznajomić się już przed posiedzeniem z materiałem, jaki będzie dyskutowany i rozpatrywany. Roztrząsanie merytoryczne danego usprawnienia na posiedzeniu komisji, wysłuchanie projektodawcy, rzecznika pomysłów, czy referatu podkomisji, uzasadnia w zupełności wypłatę wynagrodzenia za tę nadobowiązkową i odpowiedzialną pracę. Jeżeli jednak komisja zbierze się tylko na to, ażeby nieprzemysłany projekt odrzucić, czy też skomplikowane zagadnienie przekazać podkomisji do rozpracowania, uważamy, że wypłata wynagrodzenia za czynności trwające kilka czy kilkanaście minut, nie wymagające przy tym przygotowania, stoi w wyraźnej sprzeczności z ogólnopañstwową akcją oszczędnościową.

W pewnych wypadkach należałoby ustalić podwyższone diety dla przewodniczącego, sekretarza i ewentualnie członka komisji-referenta danej sprawy, a to z racji ich czynności bardziej odpowiedzialnych i bardziej absorbujących, bądź należałoby przewodniczącemu i sekretarzowi komisji przyznać ryczałty miesięczne, jako wynagrodzenie za całokształt ich działalności na odcinku usprawnień pracowniczych. W takim wypadku przewodniczący i sekretarz nie otrzymywaliby już diet za poszczególne posiedzenia komisji. W miarę wzrostu ilości usprawnień i wynalazczości robotniczej sekretarz komisji powinien być na specjalnym etacie i wyłącznie poświęcić się temu zagadnieniu.

*

Także w odniesieniu do wzoru umowy, dołączonego do okólnika nr 14, nasuwa się szereg zastrzeżeń, przy czym stwierdzamy, że z zastrzeżeniami tymi spotkaliśmy się wśród szerokich rzesz pracowniczych, które zdecydowanie niechętnie ustosunkowują się do poszczególnych postanowień tej wzorowej umowy.

Przepisy o wynalazkach i technicznych ulepszeniach, obowiązujące w Z.S.R.R., postanawiają, że wynalazca powinien czynnie współdziałać przy realizacji i dalszym rozwoju swego wynalazku, że winien on przedkładać organom studiującym i realizującym przedmiot wynalazku, wszystkie posiadane materiały, winien udzielać możliwych i niezbędnych porad i wyjaśnień. Słusznie więc należałoby w wzorowej umowie nałożyć na pracownika - wynalazcę podobne obowiązki, ale nie obarczać go równocześnie kosztami prób i prac przeprowadzanych nad wynalazkiem oraz odpowiedzialnością za poniesione przez pracodawcę szkody i straty (§ 8).

Koszty prób i prac nad wynalazkiem mogą w niejednym wypadku przekroczyć wynagrodzenie wynalazcy, może więc zdarzyć się, że pracownik - wynalazca będzie musiał dopłacić jeszcze do swego wynalazku. A jeśli pracownik nabawi się długotrwałej choroby, która nie pozwoli mu na kontynuowanie prac i z tego powodu odstąpi od umowy, będzie musiał płacić pracodawcy t. zn. państwu odszkodowanie i wyrównywać jego rzekome straty.

Krótko mówiąc, umowa stawia pracownika - wynalazcę w sytuacji wyraźnie niekorzystnej i zachodzi obawa, że bardzo niewielu będzie pracowników tak odważnych, którzy podpiszą tej treści umowę. Prace nad wynalazkiem zawierają bowiem w sobie zawsze

*) Uchwała K.E.R.M. z dnia 21. VI. 1949 r., powzięta już po opracowaniu niniejszego artykułu, przyspiesza i usprawnia w dużym stopniu akcję premiowania.

duże ryzyko, wątpimy przeto, czy pracownicy będą chcieli brać to ryzyko wyłącznie na swoje barki. Przemysł państwowy nie będzie przecież umów o pracę nad wynalazkiem zawierał z każdym pracownikiem, który się tylko zgłosi, oświadczając gotowość prowadzenia prac tego rodzaju. Uczyni to tylko z pracownikami wypróbowanymi, których dotychczasowe prace konstrukcyjne czy laboratoryjne dają dostateczną gwarancję poważnej współpracy i których projekty zbadane i zakwalifikowane zostały przez grono fachowców. Dlaczego więc tych ludzi odstraszać widmem ryzyka, polegającego na ponoszeniu kosztów i ewentualnej odpowiedzialności cywilnej. Ryzyko finansowe ponosić winien tylko kontrahent finansowo silniejszy, a więc w tym wypadku przedsiębiorstwo państwowe jako pracodawca i przyszły właściciel patentu i nie powinno zastrzegać sobie regresu do wynalazcy, nawet jeżeli wynalazek nie spełni w całości pokładanych nadziei.

Dalej, jak to wynika z treści końcowego ustępu umowy wzorowej, nie jest rzeczą wykluczoną, że wynalazca będzie musiał ponieść także i koszty komisji powołanej przez Departament Techniczny do ustalenia wynagrodzenia za wynalazek, jak i ustalenia terminu zawarcia ostatecznej umowy w przedmiocie nabycia praw do wynalazku i patentu, koszty umowy wstępnej i umowy ostatecznej. Wydaje się nam, że byłoby to stanowczo obciążenie zbyt wielkie dla pracownika, który swój wynalazek oddaje na własność i usługi państwa.

*

Usprawnienia techniczne oraz wynalazki pracownicze będą tym pożyteczniejsze, im bardziej będą rozpowszechnione, im w większej ilości zakładów pracy będą miały zastosowanie. Okólnik nr 14 nakłada w pkt. 12 na centralne zarządy przemysłowe obowiązek dopilnowania, aby usprawnienia lub ulepszenia produkcji zastosowane na terenie jednego zakładu pracy, były w jak najkrótszym czasie wprowadzone do wszystkich zakładów, gdzie się tylko do zastosowania nadają. To też w interesie państwa, a w szczególności zaś w interesie przemysłu państwowego, leży systematyczne informowanie poszczególnych jego jednostek o nowych usprawnieniach technicznych i wynalazkach, dokonanych przez pracowników.

Zachodzi jednak pytanie, w jaki sposób nastąpić ma takie wzajemne informowanie poszczególnych wytwórni, czy też innych zakładów pracy.

W terenie wyczuwać się dają dwie koncepcje. Jedną za utworzeniem specjalnej instytucji, której zadaniem byłaby rejestracja wszystkich nowych usprawnień technicznych i wynalazków pracowniczych oraz informowanie o nich poszczególnych jednostek przemysłu państwowego. Druga koncepcja, to wydawanie przez Departament Techniczny specjalnego biuletynu, informującego o usprawnieniach technicznych i wynalazkach pracowniczych. Zwolennicy tej drugiej koncepcji wychodzą ze stanowiska, iż nie jest rzeczą pożądaną tworzenie jeszcze jednej odrębnej instytucji,

wyposażonej w pełny aparat biurowy, odbierający meldunki i sprawozdania oraz wymieniającej setki czy tysiące pism.

Ze swej strony uważamy raczej za wskazane stworzenie specjalnej instytucji, która powołana by była do rejestrowania i odpowiedniego segregowania usprawnień i wynalazków, dokonanych w przemyśle państwowym, instytucji, do której należałoby również celowe i planowe informowanie odnośnych przedsiębiorstw o usprawnieniach i wynalazkach, jakie mogłyby mieć zastosowanie w podległych im zakładach.

Większość praktyków w terenie opowiada się jednak za koncepcją, polegającą tylko na wydawaniu specjalnego biuletynu, w którym, z podziałem na gałęzie przemysłów państwowych lub wg zagadnień technicznych, ogłaszane byłyby nowe usprawnienia i wynalazki.

Chodzi jednak o to, kto byłby powołany do redagowania i wydawania takiego biuletynu. Wprawdzie już obecnie szereg centralnych zarządów przemysłu wydaje we własnym zakresie biuletynu, informujące o usprawnieniach i wynalazkach, dokonywanych przez pracowników danych gałęzi przemysłu, konieczne jest jednak stworzenie jednego obszernego biuletynu, jako wydawnictwa obejmującego nie tylko przemysł państwowy, ale w ogóle całość gospodarki narodowej. Według poprzedniej struktury organizacyjnej władz państwowych, powołanym do wydawania takiego biuletynu i predystynowanym do całości tej akcji byłby Departament Techniczny Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Departament ten już zgodnie z przepisami okólnika nr 14 otrzymywał od centralnych zarządów przemysłów miesięczne wykazy i opisy pomysłów, a pozostając w stałym kontakcie z Urzędem Patentowym miał niewątpliwie najlepszą ewidencję nowo opatentowanych wynalazków. Wobec dzisiejszej struktury organizacyjnej naczelnych władz gospodarczych, uważamy, że do wydawania biuletynu najbardziej powołany byłby odpowiedni departament Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Stanowisko nasze wydaje się być tym bardziej słuszne, że w Związku Radzieckim wg obowiązujących tam przepisów o wynalazkach i ulepszeniach technicznych, Biuro Wynalazków „Gospłanu“ przy Radzie Ministrów wydaje specjalny biuletyn oraz t. zw. „Zbiór wynalazków Z.S.R.R.“ (broszury z opisem wynalazków, na które wydano świadectwa autorskie i patenty). To samo Biuro Wynalazków udziela również informacji technicznych o nowszych wynalazkach radzieckich i zagranicznych. Zaznaczyć należy, że Biuro Wynalazków „Gospłanu“ spełnia równocześnie rolę naszego Urzędu Patentowego. Wobec podporządkowania Urzędu Patentowego R.P. Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego*), połączenie na jednym szczeblu i w ramach jednej organizacji Urzędu Patentowego R.P. i instytucji, informującej o usprawnieniach technicznych i wynalazkach pracowniczych, będzie czyniło za dość obu wyłaniającym się koncepcjom.

*) Uchwała Rady Min. z dn. 22. IV. 1949, Monitor nr A—28, poz. 434.

3. Wynalazki pracownicze.

Zagadnienie wynalazku pracowniczego potraktowane zostało w polskim prawie patentowym (art. 17 ustęp 2) w sposób nader pobieżny, chroniąc wyraźnie interes pracodawcy i dając pracownikowi jedynie prawo żądania „godziwej“ podwyżki wynagrodzenia i to dopiero na wypadek „rażącej“ dysproporcji między umówionym wynagrodzeniem a korzyścią pracodawcy, odniesioną z dokonanego wynalazku.

Z drugiej znów strony polskie prawo patentowe ogranicza pojęcie wynalazku pracowniczego do wypadków wyraźnie i każdorazowo ustalonych umową o pracę nad wynalazkami, nie zajmując się wogóle wypadkami, opartymi na innych przesłankach. Nowe prawo patentowe winno zatem określić ściślej omawiane pojęcie, podając dostatecznie sprecyzowaną jego definicję, wynikającą ze stosunku, łączącego wynalazcę z jego zakładem pracy, bądź z instytucją pokrywającą w określonym stosunku koszty związane z pracami nad wynalazkiem.

Wszelkie jednak trudy rozwiązania tego tak ważnego i trudnego zagadnienia rozbijają się znowu o te same trudności, o których wspomniano na wstępie referatu. Z szerokiego wachlarza możliwości, wysuwających się przy ustalaniu zasadniczych pojęć, jak np. wynalazku pracowniczego, świadectwa autorskiego i związanych z nimi licencji itp. nie można zdecydować się ostatecznie na żadną, nie wiedząc na jakich zasadach zamierza ustawodawca zbudować nowe prawo patentowe i nie znając też ani wytycznych, na jakich opiera się ma projekt nowego prawa patentowego. (Tezy do projektu nowego prawa patentowego nie zostały dotychczas podane do wiadomości ogółu).

Z tym więc wyraźnym zastrzeżeniem, że wynalazek pracowniczy uważaćby można wynalazek dokonany przez pracownika w dziedzinie związanej z zakresem jego obowiązków służbowych, oparty na wiedzy i praktyce zdobytej przez pracownika w danym zakładzie pracy i osiągnięty środkami tegoż zakładu.

Za wynalazek pracowniczy uważaćby również można i taki wynalazek, który dokonany został dzięki decydującej w swych rozmiarach pomocy materialnej (dotacje, stypendia), udzielonej wynalazcy specjalnie na pracę wynalazczą przez państwo, przedsiębiorstwa państwowe lub określoną instytucję prawa publicznego.

Za wynalazek pracowniczy uważaćby w końcu można także wynalazek zgłoszony przez pracownika w ciągu dwu do trzech lat od chwili rozwiązania umowy o pracę nad wynalazkiem, a związany ściśle z zakresem jego poprzednich obowiązków służbowych i oparty na wiedzy i doświadczeniu nabytym u pracodawcy. W ten sposób rozszerzone pojęcie wynalazku pracowniczego zapobiegłoby wypadkom zatajania przez pracownika wynalazków, dokonanych w czasie pracy, celem późniejszego zgłaszania ich jako wynalazków wolnych. Okres dwóch do trzech lat, jest zdaniem praktyków zupełnie wystarczający do zabezpieczenia się przed takimi ewentualnościami.

Radzieckie prawo patentowe nie konkretyzuje wyraźnie pojęcia wynalazku pracowniczego. Z przepisów dotyczących świadectw autorskich (pkt. 5) wydedukować jednak można, iż jest to wynalazek dokonany w związku z zatrudnieniem wynalazcy w instytucie naukowo-badawczym, w biurze konstrukcyjnym, oddziale doświadczalnym, laboratorium lub w innym podobnym zakładzie lub przedsiębiorstwie, dalej wynalazek dokonany na zlecenie organu państwowego albo organizacji spółdzielczej lub społecznej, wreszcie wynalazek, na którego dokonanie wynalazca otrzymał pomoc pieniężną lub inną materialną ze strony państwa, spółdzielczości lub organizacji społecznej.

W niektórych powyższych wypadkach potraktowane zostało pojęcie wynalazku pracowniczego zbyt szeroko, bez względu bowiem na to, czy zawarta została w tej mierze specjalna umowa, pełne prawo do opatentowania wynalazków służyć ma nie pracownikowi - wynalazcy, lecz zawsze państwu albo organizacji spółdzielczej i społecznej, wynalazca zaś zadowolilić się musi tylko świadectwem autorskim i nie określonym bliżej jednorazowym wynagrodzeniem.

Zagadnienie wynalazku pracowniczego nie nasuwa w granicach określonych w ten sposób konstrukcyj poważniejszych wątpliwości jedynie odnośnie wynalazków, dokonanych przez pracowników instytucji badawczych lub laboratoriów, do których to instytucji pracowników angażuje się specjalnie do pracy nad wynalazkami.

Inaczej jednak przedstawia się sprawa, jeśli chodzi o pracowników wytwórni państwowych, a zwłaszcza pracowników - konstruktorów pracujących na akord, — lub w wypadku, jeżeli pracownik, pracując równocześnie w przedsiębiorstwie uspołecznionym, dokonał wynalazku własnymi środkami, bez pomocy lub nakładów ze strony zakładu pracy. W warunkach takich pracownikowi winno służyć pełne prawo do uzyskania patentu, pracodawcy zaś przyznać należy prawo do korzystania z licencji, także w drodze przymusowej, jeśli wynalazek leży w zakresie produkcji przedsiębiorstwa.

Oczywiście wynalazca, zrażony wysokimi kosztami prób i doświadczeń, które przeprowadzone być muszą w wyniku dokonanego wynalazku jeszcze przed jego opatentowaniem, zadowolilić się może świadectwem autorskim, która to instytucja włączona zapewne zostanie, wzorem radzieckim, do polskiego prawa patentowego — i korzyściami ze świadectwa takiego wynikającymi. Dla wypadków takich jednak przewidzieć należy w nowym prawie patentowym sposób ustalenia wynagrodzenia i ulg, które przysługiwać winny w takim razie wynalazcy.

Świadectwo autorskie byłoby w takim wypadku podstawą żądania wynagrodzenia za dokonanie wynalazku pracowniczego. Wysokość wynagrodzenia pozostawać powinna w związku z wartością wynalazku, przy czym brać należy pod uwagę nie tylko wartość i przydatność wynalazku w chwili jego dokonania czy opatentowania, ale także jego przydatność w przyszłości, po dokonaniu potrzebnych inwestycji,

rozbudowy zakładów przemysłowych itp. Zdaniem niektórych doświadczonych inżynierów, wynagrodzenia należne za wynalazek pracownicy, bądź — ściśle rzecz biorąc — należne z tytułu posiadania świadectwa autorskiego, powinny pozostawać w pewnym, ściśle określonym stosunku do wynagrodzenia, jakie należałoby się twórcom za usprawienie techniczne. Mnożnik wynosiłby w takim wypadku np. 5 czy 10, tzn. wynagrodzenie za wynalazek winno być 5 wzgl. 10 razy wyższe niż za usprawienie.

Słusznym rozwiązaniem byłoby także zapewnienie wynalazcy, periodycznie, przez określony czas powtarzających się świadczeń, których wysokość uzależniona została od znaczenia gospodarczego lub technicznego danego wynalazku i możliwości jego uzyskania.

W każdym wypadku sprawa wynagrodzenia powinna być potraktowana na zupełnie innej płaszczyźnie, aniżeli w ustroju kapitalistycznym, w którym nie rzadkie były wypadki, że wynalazca umierał w biedzie, a wielkie koncerny przemysłowe, czy też nawet prywatni kombinatory, czerpali z jego wynalazku ogromne korzyści materialne.

W Związku Radzieckim wysokość wynagrodzenia (pkt. 69) zależy od znaczenia technicznego wynalazku, oszczędności lub innych jeszcze korzyści, wynikających z zastosowania wynalazku oraz wreszcie od stopnia jego wykończenia. Mamy wrażenie, że podobne przesłanki powinny także u nas decydować o wysokości wynagrodzenia, którego zasady obliczania ustalone być winny w ustawie, a stawki lub mnożniki w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Poza wynagrodzeniem pieniężnym wynalazca korzystaćby powinien także i z innych przywilejów i korzyści, co najmniej na równi z przodownikami pracy (zniżka podatku od wynagrodzeń, pierwszeństwo w korzystaniu z urządzeń socjalnych itp.).

W Związku Radzieckim wynalazca ma poza tym pierwszeństwo w zajmowaniu stanowisk pracowników naukowych w zakładach naukowo-badawczych i doświadczalnych, o ile, rzecz jasna, posiada po temu odpowiednie warunki.

*

Prawo radzieckie nie czyni w zasadzie różnicy pomiędzy t. zw. ulepszeniami technicznymi a wynalazkami, jeśli chodzi o ich realizację i korzyści, przewidziane w prawie patentowym na rzecz twórcy.

Sądźmy, że także u nas bieg postępowania w wypadkach usprawnień, które nasuwaćby mogły

przyzupuszczenie o istnieniu przesłanek do ich opatentowania jako wynalazków lub zarejestrowania jako wzory użytkowe — nie różniłyby się w pierwszej swej fazie od postępowania stosowanego przy zwykłych usprawnieniach technicznych. Projekt taki przejśćby winien przez komisję usprawnień zakładu pracy i główną komisję usprawnień centralnego zarządu przemysłu.

Postępowanie specjalne rozpocząłby się winno dopiero w głównej komisji, która — po przyznaniu premii za usprawienie i po stwierdzeniu w gronie osób kompetentnych, że dany pomysł posiada cechy wynalazku — odstąpi odnośne akta instytucji, powołanej do zajmowania się całością zagadnień związanych z usprawnieniami i wynalazkami dokonanymi w przedsiębiorstwach uspołecznionych.

Do zakresu działania instytucji takiej, określonej np. jako „Centrum Dokumentacji Usprawnień i Wynalazków“ i wyposażonej w uprawnienia rzecznika patentowego, należałoby następujące czynności:

1. zbieranie i rejestrowanie wszystkich uznanych i premiovanych usprawnień zgłaszanych obowiązkowo przez przedsiębiorstwa uspołecznione,
2. ogłaszanie zarejestrowanych usprawnień w określony sposób (czasopismo fachowe, biuletyn lub tp.) albo indywidualne podawanie ich do bezpośrednio wiadomości i wykorzystania zainteresowanym przedsiębiorstwom i innym instytucjom,
3. opracowywanie pomysłów, posiadających cechy wynalazków i zgłaszanie ich do Urzędu Patentowego R. P., przy czym instytucja ta spełniałaby właśnie w tym wypadku obowiązki rzecznika patentowego.

Opatentowanie wynalazku, określonego jako pracownicy, na rzecz państwa, względnie — zależnie od konstrukcji całości prawa patentowego — na rzecz określonego przedsiębiorstwa lub określonej centralnej instytucji publicznej, uzasadniałoby w każdym razie prawo twórcy do otrzymania „świadectwa autorskiego“ wraz z wszystkimi wyżej omówionymi, a ze świadectwa tego wynikającymi uprawnieniami.

Jest rzeczą w tej chwili trudną do rozstrzygnięcia, czy świadectwa autorskie miałyby być wydawane przez Urząd Patentowy R. P., czy też przez proponowane wyżej Centrum. Słuszniejszą wydaje nam się raczej koncepcja pierwsza.

Umieszczenie w patencie nazwiska twórcy byłoby w każdym razie słuszną moralną rekompensatą za poniesione przez niego trudy.

BIBLIOTEKA
Cmentarza Północnego
Wrocław, ul. Świdnicka 1

„Jest do odstąpienia patent względnie do udzielenia licencja Pat. Nr 31 563 — p. inż. Karel Löbl, Praga (Czechosłowacja) p. t. „Sposób regulowania biegu wielodziałowego urządzenia wyparniczego o szybkim przepływie oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu“.

Wiadomość:
Rzecznik patentowy
mgr Andrzej Au
Poznań, ul. Wojskowa 19
Tel. 72-74

Jest do odstąpienia patent, lub licencja z patentu polskiego nr 29491, firmy Metals Disintegrating Company, Inc. w Elizabeth, New Jersey (Stany Zjednoczone Ameryki) p. t. „Sposób wytwarzania proszku brązowniczego o silnym połysku“.

Wiadomość:
Inż. Wacław Zakrzewski
Rzecznik patentowy
Warszawa, Lwowska 4 m. 21

Jest do odstąpienia patent względnie do udzielenia licencja Pat. Nr 25 573 — p. Hippolyt. Saurer, Arbon (Szwajcaria) p. t. „Wtryskowy silnik spalinowy“.

Wiadomość:
Rzecznik patentowy
mgr Andrzej Au
Poznań, ul. Wojskowa 19
Tel. 72-74

Zgłoszenia
Obrona
Skargi
Odwołania
w kraju
i zagranicą

Inż. dypl. **STEFAN MAKOWSKI** == RZECZNIK PATENTOWY
Poznańska 16 == WARSZAWA == Poznańska 16
Adres telegr.: MAKPATENT - WARSZAWA == (Naprzeciw Ministerstwa Przemysłu)

Wynalazki
Wzory
Znaki:
towarowe —
fabryczne
w kraju
i zagranicą

Przywracanie praw — Odtwarzanie akt spalonych — Patentów — Wynalazków — Wzorów — Znaków tow.

PRENUMERATA wynosi:— za drugie półrocze 1949 r. — Zł. 500.— Zeszyt pojedynczy Zł. 100.—
CENA OGŁOSZEŃ: po tekście oraz na 2, 3 i 4 str. okładki zł. 50.— od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej. **KONTO** czekowe w P. K. O. nr. I-3577 „Urząd Patentowy Rz. P.“
WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy Rz. P., Warszawa, Al. Niepodległości 188/192, Tel. 8-20-92.

P.O.L.G./13 oddz. w B-stoku—600 —zam. 1632—8.VII.—22.VII-49 r. T-04752